

Slovak
Victory Day
63-0421

DEŇ VÍŤAZSTVA

Sierra Vista, AZ, USA
21.04.1963.

www.messagehub.info

William Marrion Branham

"... v dňoch hlasu..." Zjv. 10:7

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branham bola odpoveďou Svätého Duha naproroctvám Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických prorociev a v pokračovaní práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. O tejto službe sa hovorí v Písme, že pripraví ľud pre Druhý Príchod Ježiša Krista.

Našou modlitbou je, aby toto vytlačené Slovo bolo zapísané vo vašom srdci, kým budete pozorne čítať toto posolstvo.

Hoci mnoho úsilí bolo vynaložené aby sa dostali presné preklady, anglický audio zápis sa považuje za najvernejšiu formu záznamu služieb, ktoré kázal William Branham.

Viac ako 1100 kázni v audio zápise avytlačenom prepise ktoré kázal William Branham sú dostupné a sa môžu stiahnuť zdarma a tlačiť na mnohé jazyky.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskratene, bez zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

DEŇ VÍŤAZSTVA

1 Môžete si sadnúť, ak chcete. A ja chcem vyjadriť svoju vďačnosť Bohu za to privilegium, že môžem byť tu a stretnúť spoluobyvateľov Kráľovstva Božieho, zatiaľ čo vy, ľudia, ste sa tu stretli dnes ráno v dome tohto brata, aby ste mali spolu obecnstvo. To mi tak trochu pripomína tú rannú cirkev. Ten spôsob, ktorým cirkev začínala, bol, Biblia povedala, „To bolo z domu do domu. Oni sa stretávali a lámali chlieb s prostotou srdca.“ A to je to, čo my chceme mať toto ráno, zatiaľ čo sme tu, je jednoduchosť srdca, jeden účel.

Jednu vec, ktorú sa snažíme dosiahnuť, to je vyplniť plán Boží pre naše životy, zatiaľ čo sme tu na zemi. A zrejme, možno, Boh pred mnohými tisíckami rokov, On skrze Svoju nekonečnú múdrosť vedel, že my tu budeme dnes ráno, a že budeme naspäť tu na tejto prérii, alebo tu na púšti, v tejto malej budove. On to vedel pred tisíckami rokov.

2 No, stretli sme niekoľkých našich priateľov, ktorí dnes ráno prišli z Tucsonu, Strickerova rodina. Pokazil sa im generátor v aute. Dali sme dokopy, čo sme mohli zohnať, aby sme ich priviedli, tú pani tu a tie deti. A oni pôjdu ďalej, trochu neskôr, ak sa im podarí dať opraviť ich generátor. To sa stalo tu na nejakých malých križovatkách. Ja neviem, kde to bolo. Ale sme šťastní, že sme tu.

A teraz, brat Isaacson tu, my sotva poznáme jeden druhého, nie viac než len to, že vieme, že sme bratia v Kristu. A mali sme spolu časy obecnstva. A verím, že naše prvé stretnutie bolo v... hore vo Phoenixe pred rokmi. A ak by jeho manželka bola prítomná, ja by som ju nepoznal. No, to je to, ako sa dobre poznáme, ani neviem, kto je jeho manželka, alebo jeho rodina.

Ako som prichádzal, stretol som jedného z našich farebných bratov ako stál vo dverách, veľmi milý človek, vie tak dobre potriať ruku, viete, to vám spôsobuje, že sa cítite taký vítaný, viete, keď vchádzate a ste medzi takým zástupom ako je tento dnes ráno, a to mi dáva privilegium.

3 A teraz, mal som privilegium hovoriť v mnohých preľudnených oblastiach, kde by oni zhromaždili možno tisíce krát tisíc ľudí. Ale ja... Pamätníky mojej služby sú časy ako toto, keď je tam možno tucet alebo dva, sediacich spolu, zdá sa, že Boh koná s ľuďmi bližšie. Myslím, že sa cítíme viac zoznámení, ako sme zhromaždení v malom zhromaždení. Zdá sa, že kde je Božie Slovo tak významné pre nás, to je keď my, On povedal, „Kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v Mojom Mene, tam som Ja v ich strede.“

Včera večer, blízko polnoci, bol som spolu s... v tom dome, kde bol

jeden muž a jeho manželka a jedno mladé dievča, ktoré sa pomiatlo ohľadom jednej malej udalosti, ktorá sa stala. A zatiaľ čo sme my... boli spolu zhromaždení, len tá mladá pani a ja v jednej izbe, pretože tie veci musia byť povedané, to bolo... Lepšie je to povedať osamote. A tam prišlo toto Svetlo, tento Anjel Pánov, a zastavil sa rovno tam, kde sme my boli, ukazujúc, že Boh dodržiava Svoje zaslúbenie.

4 A včera, tam kde bol mladý dvadsaťdvaročný muž z veľmi významnej rodiny, on dostal mumps a ten mumps doľahol na neho. A mnohí z vás dospelých vedia, čo to je, predovšetkým u mužov. Muži, to ich skutočne takmer zabije. A tento chlapec počas niekoľkých dní, počas dvoch týždňov, mal horúčku štyridsať a pol. Tak viete, to je nebezpečný stav. A tí doktori jednoducho použili všetko, čo mali, s penicilínmi a všetkým, aby zrazili horúčku tej infekcie. Ale zdalo sa, akoby to nemalo žiaden efekt. Ale v jednej minúte, to je čas pred Bohom, každá smietka tej horúčky opustila toho mladého muža. On vstal zdravý. A to jednoducho ukazuje, že tá hlavná Osoba je Kristus.

To je to, prečo sme tu dnes ráno v tomto dome, aby sme slúžili Kristovi, v tomto dni sabatu.

5 Tešil som sa na ten čas, kedy prídem sem, na stretnutie s naším drahým bratom a s vami ľuďmi. Dostal som vaše desatiny, ktoré mi brat poslal, veľakrát, z tohto malého zhromaždenia tu. A také poklady ako to, držím to u seba vo veľmi posvätnéj úcte, pretože viem, že sa jedného dňa zodpoviem za to, kde to odtiaľto išlo. A chcem si skutočne ceniť, ceniť si a chcem vyjadriť svoju vďačnosť za vernosť vás ľudí, za túto myšlienku, ktorú ste mali, vediac, o tých desatinách, ktoré máte. A zhromaždenie v domoch ako je toto a jednako, to málo, čo máte a chcete ísť podľa vašej najlepšej známosti, aby ste podporili tú službu. Potom, od teraz, musím byť za to zodpovedný. A ja chcem byť dobrým správcom pre nášho Pána, a keď sa budem musieť zodpovedať v ten deň, za to, čo sme urobili na zemi.

6 No, je jedna vec, že tu nie sme príliš veľmi obťažovaní hukotom dopravnej premávky, a to je dobré.

A tak teraz, ja sotva viem, ako toto povedať, ale želám si, aby sme tu mali prebudenie, kde by sme na to mali niekoľko dní. Pretože týmto spôsobom vy len príďte a poviete, „Ako sa máš? Som rád, že ťa stretávam,“ a hovoríte chvíľu o Pánovi a idete znova preč. Ja mám byť o jedna tridsať v Tucsone. A ako že to... My sa tu len takto stretneme a potrasíme si ruky jeden s druhým a povieme, „Ako sa máš? Som rád, že ťa stretávam,“ a odchádzame.

Ale viete, rozmýšľam o dni, keď sa stretneme tam, kde si nepovieme dovidenia. Nepovieme, „Je to milé vidieť ťa. Dúfam, že prídeš znovu.“ Kde my tu budeme počítať možno zopár hodín, keď sme spolu. Tam budeme

môcť... my si môžeme sadnúť a hovoriť po dobu milión rokov, ak je tam také niečo ako čas, a nebudeme mať o nič menej času, ako keď sme si sadli. Vidíte? To je jednoducho večnosť. Nie je tomu žiaden koniec. A pomyslieť, že sme pomimo času a takto, a keď budeme kráčať cez tie koridory Božieho veľkého raja a tí anjeli ako spievajú chorály.

7 A teraz je čas, keď my musíme bojovať, aby sme vybojovali ten boj a premohli veci toho sveta.

A tam, dobre, tam nebude žiaden boj. Bude pomodlená posledná modlitba; oni viac nebudú musieť mať modlitebné zhromaždenia. Nebude tam viac miesta pre ľudí, aby boli spasení. Nebude tam žiadna choroba, ktorá by bola uzdravená. A to jednoducho bude jedna veľká slávna vec.

A čo by sme my ako ľudské bytosti dnes ráno, čo by sme my mohli sľúbiť? Na čo by sme sa mohli pozrieť, čo by bolo väčšie, než dívať sa do zaslúbenia pre ten čas. Vidíte?

8 Premýšľame o tomto tu. Dívam sa na zmenu veku, od malého krmeneho dieťaťa na matkinom lone ku malému chlapcovi, ktorý chodí do školy, dievčatá a chlapci vo veku tínedžerov a potom stredný vek, a potom starší človek. Vidíte? A chlapec, ktorý chodí do školy, minulý rok bol na lone svojej matky, kojenec. Vidíte? A ako tínedžer išiel do školy iba minulý rok, zdanlivo. A ten v strednom veku bol raz tínedžerom. A potom staroba. Len... Oh! Vidíte? Je to ako para, ktorá padne na zem a ide naspäť. Šalamún povedal, verím, že to bolo, „to je ako kvet.“ Vyrastie a potom je zožatý a pominul sa.“ A my chceme užitočne využiť ten čas, počas ktorého sme tu.

9 Tak, teraz hovorme ku Nemu, teraz, ako skloníme naše hlavy v modlitbe.

A ak je tu niekto, kto by bol rád spomenutý v modlitbe, napríklad, ak je niekto chorý, alebo má potrebu, ak by ste to chceli dať vedieť Bohu vo vašom srdci, povedzte, „Teraz Pane, vošiel som, aby som poprosil v tejto prímluve.“ A ak by ste len, tak ja by som vedel, tak trochu, ak by ste zodvihli svoju ruku a len, takto, a povedali, „Pamätaj na mňa.“ Nech vás Pán bohato žehná.

10 Všemohúci Bože, ktorý Si sformoval nebo i zem, skrze Tvoje Slovo, my sme sa tu zhromaždili dnes ráno, aby sme hovorili o tomto Slove a o Tom Veľkom, ktorý je Slovom.

Ďakujeme Ti za toto ohromné privilégium, že sme mohli znova prísť sem na túto zadnú stranu púšte. To bolo jedného dňa, tam kde horiaci krík upútal pozornosť utekajúceho proroka. A tam mu bolo nanovo dané poverenie, a bol poslaný, ktorý sa stal veľkým vysloboditeľom ľudí toho dňa, Božieho dedičstva, ktoré bolo v otroctve. Ó, veľký Bože, či prídeš na

túto zadnú stranu púšte ku nám? Ako my vieme, Ty si vo veľkých katedrálach a na celom svete, ale vedia, že Ty si nekonečný Boh, a že nie je žiadne miesto, ktoré by bolo príliš malé. Alebo, žiadne miesto, alebo bez ohľadu na to, ako sme roztrúsení po tvári zeme, jednako Ty Si všadeprítomný, môžeš byť všade v každom čase. Ďakujeme Ti za to.

11 A v tomto zhromaždení dnes ráno Ti ďakujeme za nášho brata a jeho malé stádočko tu a za ich odvahu a vernosť Božej veci na zemi dnes, a my prosíme o Tvoje požehnania pre nich. A nech, tak dlho ako je tam nejaké túžiace srdce po Kristovi, nech je tam vždy niekde nejaký posol, ktorý by to udelil, priniesol to Posolstvo hladnému srdcu.

A my prosíme, Nebeský Otče, za potreby týchto ľudí, ktorí práve teraz zodvihli svoje ruky. Ty vieš, čo pulzovalo pod ich rukou, okolo ich srdca. Oni mali potrebu. Ak je to choroba, Pane. Ty, ktorý Si vzal Paula Sharitta, ktorý práve pred pár hodinami hovoril o jednej veci, keď on ležal medzi smrťou a životom s hroznou horúčkou, ktorú celá medicínska veda nemohla zastaviť, a jednako jedno malé slovo modlitby zatavilo tú horúčku okamžite. Ty si Jehova Boh. Ukáž, že Ty si práve tak isto reprezentovaný, a práve tak skutočný dnes, tu na tejto zadnej strane púšte, ako si bol vo dňoch Mojžiša, tam na zadnej strane púšte.

12 Ďakujeme Ti, pretože ja viem, že Ty vypočuješ modlitbu. A prichádzame ku Tebe najpokornejšie a najúprimnejšie, vedia, že by to bolo zlé prosieť ťa o veci, ktoré si my len predstavujeme v našej mysli. Chceme byť vážni a byť si smrteľne istí toho, čo prosíme. Musíme tomu veriť

a vedieť, že to je Božia vôľa, aby nám to dal, pretože my sme to už vyriešili v našich srdciach, so všetkým, čo my vieme Pane.

Tak ja sa modlím, aby si uzdravil každú chorú osobu, ktorá je tu dnes ráno. Spas každého jedného, ktorý je stratený. Udeľ to. Nech môže byť dnes niečo povedané, alebo učené, čo pri nich spôsobí, na mieste, kde oni sedia, alebo stoja okolo múrov, alebo kdekoľvek to môže byť, aby zakotvenie Božej viery vošlo do ich srdiec a aby to tam vybavilo raz na vždy. Udeľ to, Otče.

Požehnaj brata, ktorý nám dovolil mať tento dom na zhromaždenie.

Tak, hovor ku nám cez Tvoje Slovo, pretože to je to, prečo sme tu, Pane. Milujeme obecenstvo jeden s druhým, ale jednako to si Ty, ktorého my chceme, Pane. Môžeme ísť niekde pod stromy a sadnúť si a hovoriť jeden s druhým. Ale tu sme zhromaždení, aby sme našli priazeň u Teba. Či nás stretneš, Pane, teraz? Otvorili sme trón v našom srdci, aby si Ty dnes zasadol na ten trón, aby si hovoril ku nám, a povedal nám o potrebách, ktoré máme, a aby si vyjadril Svoju lásku ku nám, ako my vyjadrujeme

všetkých vecí toho sveta.

Poviete, „Mal som tak veľa skúšok, brat Branham. Bol som vláčený od stĺpa ku stĺpu.“ Či som vám práve nepovedal, že to je Boh, pretože On ti dôveroval? Ty ho nesklameš, však? Možno si upadol. Možno si urobil chybu. Ale ty Ho nesklameš, však? Ty znovu povstaneš, ako skutočný vojak, uchop ten Meč a choď znova napred. My to radi urobíme. Iste.

A ak nie, v tom prípade brat Isaacson bude ku vám hovoriť ďalej.

Ak ma teraz ospravedlníte, a ja môžem ísť, ísť naspäť do Tucsonu. Vrátim sa, aby som sa s vami uvidel znovu, ak bude Pán chcieť. Boh vás žehnaj. Budete sa za mňa teraz modliť? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“—pozn.prekl.]

Pamätajte, úplný víťaz, a zaostrite na Ježiša Krista. On je ten istý včera, dnes a naveky. A jedného dňa, s vašim zaostreným pohľadom, On príde z oblakov s Veliteľským povelom, Hlasom archanjela. Mŕtvi v Kristu vstanú. A tieto smrteľné telá si oblečú nesmrteľnosť a my pôjdeme, aby sme s Ním boli navždy. Dovtedy, bdejte a modlite sa. Boh vás žehnaj. Amen.

Boh ťa žehnaj brat.

za mňa, urobíte to? Ja som tiež jeden z vašich bratov. Nie som s vami po celý čas; chcem byť. Dostanete tie pásky a veci tu. A ja som tu na veľkom bojovom poli. Toto je jednoducho jedno z tých miest, kde my vyhliadame príchod Pánov. Modlite sa za mňa, pretože ja skutočne potrebujem vaše modlitby. Závisím od toho, veľakrát, keď narazím na tvrdé miesta, predovšetkým na zahraničných poliach.

A tam sú čarodejníci a všetko, tisíce krát tisíc ich tam stoja, vyzývajú vás a vy tam vykročíte sami, ó, je lepšie, keď viete, o čom hovoríte. Ó! Zatiaľ čo oni môžu urobiť čokoľvek. Oni môžu napodobniť takmer všetko, čo má Boh. Oni to môžu. Tak ako Janes a Jambres, oni môžu napodobniť čokoľvek, čo tu Boh má.

Vtedy si spomeniem, rozmýšľam o malej, vernej skupine. „Aká je hodina dňa? Tam na zadnej strane púšte, tam vonku, na malé, staré miesto nazvané Sierra Vista, rozumiete, kde sa odohráva malé modlitebné zhromaždenie asi o tom čase. Rozumiete? Tam vzadu, na druhej strane hôr, tam v tom kravskom tábore, niekde tam, oni sa modlia.

Potom idem, hovorím, „Som zakrytý modlitbou. Satan, nemôžeš mi nič urobiť. Prichádzam v Mene Pána Ježiša.“ Vidíte, niečo sa deje.

105 Modlite sa za mňa. Urobíte to teraz, každý z vás? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“— pozn.prekl.] Amen.

Brat Isaacson, príd' sem.

Vy viete, želim si, aby som sem mohol príhnúť a ísť domov s každým z vás a zjesť večeru. To by mi zabralo dlhý čas. A ja viem, že vy muži si myslíte, že máte najlepšie kuchárky na svete. Bezpochyby máte. Vidíte? A ja by som to iste rád urobil. Ale dnes to nemôžem urobiť. Vy to všetci chápete, však? Chápete, že to práve teraz nemôžem urobiť. Som tu v tomto čase pod obrovským tlakom. Chcem sem prísť a mať malé obecenstvo s vami. Chcem znovu prísť, tiež, vrátiť sa sem a byť s vami. Boh vás žehnaj.

No, brat Isaacson, prevezmi to, čokoľvek chce Pán, aby si urobil.

Tak, ak sú tu niektorí z vás, ktorí by sem radi prišli, ktorí sa nikdy neodovzdali Ježišovi Kristovi a vy sem chcete prísť a postaviť sa tu dnes ráno, rovno vedľa kazateľne, kde stojí brat Isaacson a ja, a chce aby sa za neho modlilo, chce, aby sme sa modlili, aby tá Boh spasil, prídeš teraz? A budeš mať dnes úplné víťazstvo. Ak ty...

106 Ak sú tu niektorí z vás, ktorí odpadli a odišli od Boha, a neviete, vy ste stratili obecenstvo, ako tá malá pani včera večer. Ó, temnota sa zhromažďuje spolu, keď sa vzdávajúce od Boha. Ste na zablatenej ceste. Ste zviazaní. A ak nemáte to víťazstvo, ktoré by ste mali mať, neprídete tiež? Toto je úplné víťazstvo. Toto môže byť deň „V“ pre vás, ohľadom

našu lásku ku Tebe. Prosíme to v Mene Ježiša Krista. Amen.

13 Ak je tam vzadu niekto, kto si chce sadnúť, vidím tu nejaké stoličky, aby ste mohli byť spolu, a keď chcete mať viac pohodlia.

Tak, tieto časy, v ktorých my žijeme, sú ohromné časy. A včera, zatiaľ čo som rozmýšľal o tom, čo by som dnes povedal, vediať, že som sa tešil na to, že prídem sem, a čo by som povedal keď prídem, malé modlitebné zhromaždenie? A prosil som Pána, aby mi pomohol. A vzal som zopár poznámok ohľadom nejakého miesta Písma tu, ktoré by som rád ukázal vám ľuďom dnes ráno, zatiaľ čo očakávame na Pánove požehnania.

A modlíme sa, aby ste otvorili svoje srdce a porozumeli to najmenšie, najslabšie malé zaklopanie Krista na to srdce. Pamätajte, vy, ak nie ste veriaci, a nikdy doteraz ste neprijali Krista, toto bude tá najohromnejšia vec, ktorá sa vám kedy stala, byť zhromaždení v tomto dome dnes ráno, keď to zaklopanie príde do vášho srdca. Ak to prijmete, to sú dvere do Života. Odvrhnúť to je smrť. A to je to, prečo sme dnes ráno tu, ukázať vám, že sú otvorené dvere pre každého veriaceho, ktorý môže veriť.

14 Tak chcem čítať z knihy Zjavenia Ježiša Krista, 15-tu kapitolu. Chcem čítať určitú časť, prvé štyri verše 15-tej kapitoly knihy Zjavenia.

A videl som iný div na nebi, veľký a prepodivný: sedem anjelov, majúcich... sedem posledných rán, pretože nimi sa dokoná hnev Boží.

A videl som čosi jako sklené more, smiešané s ohňom, a tých, ktorí zvíťazili nad šelmou a nad jej obrazom a nad jej znamením, nad číslom jej mena, že stáli na sklenom mori a mali... harfy Božie

a spievali pieseň Mojžiša, sluhu Božieho, a pieseň Baránkovu a hovorili: Veľké a prepodivné sú tvoje skutky, Pane, všemohúci Bože, spravdivé a pravdivé sú tvoje cesty, ó, Kráľu svätých!

Kto by sa teba nebál, ó, Pane, a neoslavoval tvojho mena?! Lebo ty si sám jediný svätý; pretože všetky národy prídu a budú sa klaňať pred tebou, lebo sú zjavené tvoje spravdivé súdy.

15 A ak Pán dovoľí, zobral by som z toho text, ktorý by som nazval Deň „V“, Deň Víťazstva, ako my to symbolizujeme, úplné víťazstvo.

Títo ľudia, v tejto kapitole, ktorú sme... práve čítali, práve obdržali víťazstvo. Myslím, že slovo víťazstvo je veľké slovo v anglickom jazyku. To znamená, že ty si porazil nepriateľa, a premohol si, a si víťazom, ktorý drží víťazstvo. A my spievame pieseň, voláme na slávu pri víťazstve. A tu nachádzame, že tam bolo niečo, títo ľudia prišli ku tomuto sklenému moru, zmiešanému s ohňom. A oni obdržali víťazstvo nad šelmou, nad jej obrazom, nad tým znakom a počtom jej mena. Nad všetkými týmito vecami oni dostali víťazstvo a boli víťazmi stojacimi na tej druhej strane,

na sklenom mori zmiešanom s ohňom, spievajúci piesne chvály Všemohúcemu Bohu.

16 Tak, hovoriť o víťazstve a dňoch „V“ a tak ďalej, to nás privádza späť do myšlienok o vojne, keď rozmýšľame o dni „V“. Pretože práve nedávno, v tých posledných niekoľkých rokoch sme prišli ku dňu, ktorý sme nazvali deň „V“, tej vojny, kde oni dosiahli víťazstvo nad tým nepriateľom. A je to príliš zlé, že musíme o tom rozmýšľať, ale svet bol vždy nasiaknutý ľudskou krvou, počnúc krvou spravodlivého Ábela.

Prvá ľudská krv, ktorá narazila na zem, bola krv spravodlivého Ábela. A on, ten dôvod, že on musel preliať svoju krv, to bolo kvôli tomu, že bol v poriadku s Bohom. A Boh prijal jeho zmierenie, ktoré on mal, skrze vieru obetoval Bohu toho baránka.

17 A jeho žiarlivý brat, ktorý žiarlil na neho, zabil spravodlivého Ábela. A ten istý dôvod, v podstate zapríčinil preliatie všetkej ľudskej krvi na tvári zeme. A tá stará zem je pravdaže tým nasiaknutá, po celom svete, ľudskou krvou. My... Je dôvod pre to. Tam je nejaký dôvod, že oni boli, že táto ľudská krv bola preliata. A my nachádzame, že ten prvý dôvod bol kvôli závidi, že Kain závidel Ábelovi, pretože Boh prijal Ábelovu obeť. A Židom 11 nám hovorí, že „Ábel obetoval Bohu lepšiu obeť než Kain, a Boh pri nej svedčí.“ A Kain na to pravdaže žiarlil, pretože jeho obeť bola odmietnutá a Ábelova prijatá. A Ábel toto spravil skrze vieru. Biblia povedala, že, „On to urobil skrze vieru.“

Vidiac, že tí dvaja chlapci sa snažili nájsť priazeň u Boha, aby mohli prísť naspäť, pretože oni vedeli, že sa len nedávno dostali preč zo záhrady Života. A oni upadli na tej druhej strane kvôli prestúpeniu ich rodičov, čo ich urobilo poddanými smrti; práve tak ako my všetci stojíme dnes ráno, poddaní smrti. A oni chceli vedieť, ako sa dostať späť na miesto, kde by mohli znovu nájsť Život. A keď to robili, oni sa snažili nájsť priazeň u Boha.

A Kain obetoval nádhernú obeť kvetov a ovocia poľa, alebo čokoľvek to bolo, čo on položil na ten oltár.

18 Ale Ábel, skrze duchovné zjavenie, ktoré mu bolo zjavené, že to nebolo ovocie poľa, ktoré zapríčinilo smrť. „To bola krv, ktorá zapríčinila smrť.“ Tak on obetoval naspäť krv nevinnej náhrady, a Boh to prijal. A to bolo Božie zmierenie za naše hriechy od toho dňa po každý krát. Nie je iný spôsob, pretože ak by to On prijal na nejakom inom základe, potom my by sme museli prísť ku tomu základu, aby sme našli priazeň u Boha. Ale Boh prijal jedine nevinnú krv nevinnej náhrady. Vidíte?

A preto ak tá nádhera a veľké miesta by boli prijaté u Boha, dnes by sme... Boli by sme zvedaví, „Prišiel by On sem na túto zadnú stranu púšte, do tohto malého domu stojaceho pri železničnej trati? Prišiel by On sem a

102 Ten neveriaci, medzi otcovými priateľmi, ktorý si robil žarty z toho starého kazateľa, keď on zomieral, oni ho museli držať v posteli. On dostal týfus. Mnohí z vás ľudí odtiaľto zrejme nevedia, čo to bolo. Ó, to je hrozná vec. A on bojoval s diablami hodiny a hodiny, za tri alebo štyri dni. On hovoril, „Charlie, Charlie.“ To bol môj otec. On povedal, „Nedovoľ mu, aby ma dostal. Nedovoľ mu, aby ma dostal. Nevidíš ho, ako sedí tam vedľa tej posteli, s tými reťazami omotanými okolo seba. Nedovoľ mu, aby ma nimi zviazal. Ó!“ On kričal. A oni ho držali, štyria alebo piati muži ho držali v posteli, predtým ako bol pripravený zomrieť.

Tam v Kentucky, oni mali staré kolíky na stene, kde si vešali svoje šaty. Videl niekto niekedy taký dom, kde majú taký kolík?

A on tam mal zavesený svoj starý plášť. Povedal, „Charlie, tam v mojom vrecku je pollitrovka whiskey. Chod', daj ju mojim deťom.“

A jeho žena, kresťanka, plakala v kuchyni, varila večeru. On povedal, „Nemohol som to urobiť.“

A oni ho držali v posteli, až kým nezomrel, zaháňajúc od seba diablov.

103 Keď starý tatko Hay, ten z ktorého sa on smial, keď on bol pripravený zomrieť, asi osemdesiatpäť, deväťdesiat ročný, on išiel spať. A všetky deti boli tam vnútri. Jeho odrastené pra-pra vnúčence boli okolo tej posteli. On sa postavil. Mal biele fúzy, viete, malý prúžok vlasov okolo svojej hlavy. Na vrchu plešatý. Zakrútil si fúzom, povedal, „Drahý, požehnaj moju dušu. Povedal, „Vy všetci ste si mysleli, že starý tatko Hay je mŕtvy, však? Povedal, „No, ja nemôžem zomrieť.“ Povedal, „Ja som zomrel pred rokmi.“ Povedal, „Ja len idem stretnúť Pána Ježiša.“ Povedal, „Ó, to je úžasné!“ Povedal, „Vy všetci, moje deti, ste okolo tejto posteli.“ On ich vzal za ruku od najstaršieho po najmladšieho a požehnal ich.

Potom povedal svojim dvom najstarším chlapcom, povedal, „Zodvihnite ma.“ A oni ho zodvihli na posteli. Nemohol držať svoju ruku hore. On bol tak slabý.

Povedal svojmu ďalšiemu chlapcovi, povedal, „Zodvihni mi ruku.“ On zodvihol jeho ruky, takto.

Povedal, „Šťastný deň, šťastný deň, keď Ježiš zmyl moje hriechy. On ma učil ako bdieť a modliť sa a žiť radostne každý deň.“ Sklonil hlavu a odišiel.

No, my musíme prísť ku jednému z týchto koncov.

104 Som rád, že máte pri sebe pokorného muža ako je tento, v ktorého máte dôveru. Verte mu; Boh pre vás učiní zázraky, medzi vami.

A ja chcem poprosiť tento malý zbor o niečo ohľadom mňa. Modlite sa

starý vojak...

Jeden neveriaci tam býval na vrchu toho kopca, mal farmu. On bol priateľ môjho otca. Môj otec pil. Hanbím sa to povedať. Ale pravda je pravda, viete.

Biblia je tá vec, ktorá hovorí Pravdu. Vidíte?

99 No, máme knihu nazvanú história; ktorá hovorí, že George Washington nikdy nepovedal lož. Ja o tom pochybujem. Pochybujem o tom. Tak veru. Ja tomu neverím. Môže prísť nejaké dieťa... „Ty si narodený v hriechu, utkaný v nepravosti, prichádzaš na svet hovoriac lož,“ hovorí Biblia. Tak ja pochybujem o tom tvrdení histórie o Georgovi Washingtonovi. Ale ona hovorí iba tú dobrú stránku človeka.

Biblia hovorí obe strany človeka. Lót bol dobrým človekom dolu v Sodome. „Hriechy toho mesta trápili jeho spravodlivú dušu.“ Ale ona nezlyhala povedať, že on žil so svojou vlastnou dcérou a mal dieťa, jednako, vidíte. Ona hovorí obidve stránky toho. Tak my musíme hovoriť obidve stránky.

100 Môj otec, pil, behával s týmto neveriacim. A on sa smial z tohto starého muža. Vždy si z neho robil žarty. „Starý kňaz Hay,“ tak sme ho volali, „Tatko Hay,“ len malý lem vlasov. On bol starý kazateľ. A oni raz chceli, aby pršalo. Ich úroda bola celkom spálená. A oni prišli do jednej malej cirkvi, nie väčšej než je táto, ktorá sa volala Malé kráľovstvo Vačíc, tam v Kentucky. A keď tam išli, oni hovoria, že povedal...

On, starý tatko Hay mal jedno príslovie. On hovorieval, „Drahý, požehnaj moju dušu.“ Malý, pokorný chlapík jazdil na starom koni, starý okružný kazateľ. A oni mu zaplatili možno košíkom sušených tekvic, viete, tým, čo mali, viete, a nejakou masťou alebo niečim. Viete, to bol spôsob, ako oni platili starých okružných kazateľov. Mnohí z vás tu si pamätáte starých okružných kazateľov z východu.

101 A raz tá úroda celá zhorela. A starý tatko Hay povedal, „Dobre, drahý, požehnaj moju dušu.“ Potom, čo mal malú bohoslužbu ako je táto. Povedal, „Ak niekto z vás chce zostať a modliť sa za dážď, aby Boh ušetril vašu úrodu,“ on povedal, „zostaňte so mnou.“ A celý ten zbor zostal rovno s ním.

Pop, ktorý tam bol, išiel von, bol len mladým človekom, vzal sedlo zo svojho koňa, a dal ho pod strechu do toho zboru, pretože on vedel, že bude pršať.

Ten starý muž si kľakol pri oltári. On dokonca ani nevstal zo svojich kolien. Povedal, že asi za hodinu po tom, počul hluk. On sa pozrel dookola. Čierny mrak išiel ponad tým kopcom. Tam to bolo. Vidíte?

stretol by sa s nami?“ Ale ak by to bola veľká katedrála, alebo tá krása, ktorú obetoval Kain, my by sme zistili, že hovoríme len ku samým sebe a do vzduchu.

Ale Boh prichádzal na základe preliatej krvi. Tak dnes, bez ohľadu na to, akí sme malí, akí biedni sme, alebo ako veľmi by sme radi ponúkli Bohu väčšie miesto, ale Boh by to neprijal, nie viac, než ako by to On neprijal práve teraz, pretože my prichádzame na základe preliatej Krvi nevinnéj Náhrady, ktorou je Kristus zomierajúci za nás hriešnikov.

19 No, ten dôvod, že táto krv bola preliata, je preto, verím, že človek chce... Boh pozýva človeka, aby sa pozrel, ale človek chce ukázať samého seba. Človek sa chce pozrieť na to, čo sa mu Boh snaží ukázať, na základe jeho vlastných myšlienok o tom. Vidíte? Boh sa snaží človeku niečo ukázať, ale človek to chce prijať na základe toho čo on... toho spôsobu, ktorým sa on na to díva.

Ale to je, ako keď niekto chce ukázať nejakú scénu. Musí tam byť nejaký dôvod na ukázanie tej scény. Tam je... Ak vy poviete, „Pozri sa tam na tú horu,“ no, je tam niečo, čo zaujalo vašu pozornosť, že sa ma snažíte poprosiť, aby som sa pozrel na tú horu. Vidíte? Alebo, „Pozri sa na tento strom,“ vidíte, na tom strome je niečo, čo chcete, aby som videl.

Tak, Boh sa snaží dostať človeka, aby sa díval na tú nevinnú náhradu kvôli ceste späť. A človek sa chce na to dívať svojím vlastným spôsobom. On nechce vidieť to, čo sa mu Boh snaží ukázať, v tejto nevinnéj náhrade. Preto to je to, čo zapríčinilo ten problém. Potom, keď to človek robí, ako to bolo, berie si ďalekohľad, aby sa pozrel do diaľky, aby videl to, čo sa mu Boh snaží ukázať, on si nedokáže správne zaostriť svoj ďalekohľad.

20 Tu na tej ceste, nedávno, ako som išiel z poľovačky z hôr, niekto mi povedal, „Tu, vezmi si svoj ďalekohľad a pozri sa tam na určitú vec.“ No, zobral som ďalekohľad a videl som tri alebo štyri rôzne objekty. No, vidíte, vedel som, že niečo s tým nebolo v poriadku. Vidíte? Tak, tá antilopa, ktorá tam stála na tom poli, zdalo sa mi, že sú tam tri alebo štyri, ktoré tam stoja spolu. No, čo to bolo, tá antilopa bola práve dokonale jednou antilopou. Ten ďalekohľad bol v poriadku. Ale čo som ja musel urobiť, bolo natočiť to zaostrenie, až kým som nedostal všetky tri antilopy do jednej, a dostal som jednu antilopu. Rozumiete? A potom to... Za mnou, vedel som, že tam bola... bola jedna antilopa, pretože to bolo to, čo mi bolo povedané. Ale, keď som si zobral ten ďalekohľad a pozrel som sa cez neho, videl som, povedzme tri antilopy, ktoré tam stáli. No, ten ďalekohľad nebol zaostrený. Musel som zaostriť ten ďalekohľad, až kým som ho dostal na miesto, kde som videl jednu antilopu. A potom mi to ten ďalekohľad priblížil natoľko, že som mohol vidieť, ako vyzerala.

21 Tak, Boh nám dáva Bibliu. No, Biblia je Slovo a Slovo je Boh. Tak, to

je náš ďalekohľad. To sú naše okuliare. Ale potom, keď sa ideme pozrieť do Biblie a vidíme štyri alebo päť rozdielných ciest, dobre, to si vyžaduje zaostrenie, rozumiete. A my musíme priviesť veci na miesto, kde vidíme jeden vážny zámer týkajúci sa Boha.

Ale človek chce začať organizáciu, bežať touto cestou. A iný chce, „Dobre, ja viem. Myslím, že môžem byť väčší chlapík než on, tak ja začnem tu. My vyškoolíme našich chlapcov lepšie, a urobíme toto a tak ďalej.“ Rozumiete? Oni zlyhávajú v zaostrení toho ďalekohľadu. Boh chce, aby videli jednu vec, a to je nevinná Krv, ktorá bola preliata za ich hriechy. Je to presne tak. To je tá skutočná vec, bez ohľadu na všetko. My nepotrebujeme organizáciu. Nemám nič proti nim, oni len... tá škoda, ktorú oni robia je, že ťahajú ľudí preč a oddeľujú bratstvo a veci.

22 Ale my sa len potrebujeme dívať na jednu vec, a to je naša Náhrada. Je to tak. A tá náhrada je Ježiš Kristus.

A potom dnes vidíte, ako sme pokrútení v našich organizáciach. A oni hovoria, „Metodisti majú prebudenie. Pravdaže, to nezahŕňa baptistov. To sú metodisti. A títo majú prebudenie a tak ďalej.“ A oni odsekávajú iných von, po celý čas. Ale my to nechceme vidieť takto.

My chceme stále točiť to zaostrovanie, až kým nezistíme, že je tam jeden Boh. Keď tam vidíte troch, radšej zaostríte ten ďalekohľad trochu lepšie. Rozumiete? Vidíte niečo nesprávne. Tak, vy by ste urobili lepšie, keby ste to priniesli a zistili, že je jeden Boh nad nami všetkými, a On je Boh ľudskej rasy.

23 A ak On je vôbec Boh, On sa zaujíma o každú ľudskú bytosť, pretože to je Jeho stvorenie. A On sa zaujíma o deti. On sa zaujíma o starých a stredný vek. On sa zaujíma o naše farby, a bielu, hnedú, čiernu, žltú, o rozličné odtiene našej kože podľa krajiny, z ktorej pochádzame my a naši otcovia. On sa zaujíma o nás všetkých. On sa nezaujíma len o Židov, alebo o žltú rasu, čiernu rasu, bielu rasu, čokoľvek to je.

On sa zaujíma o celú ľudskú rasu a snaží sa dostať ľudskú rasu, aby zaostrila na Božie Slovo, na jednu vec, a povedala, „Je jeden Boh, a ten Boh dáva nevinnú Náhradu, skrze príchod... skrze to, že sa Sám stal Človekom, kvôli tomu, aby sňal hriech, aby spasil celú ľudskú rasu.“ Prorok Ján to tak nádherne ukázal, „Hľa Baránok Boží, ktorý sníma hriechy sveta, ktokoľvek.“ Celý problém hriechu je vybavený rovno tam v tej jednej nevinnej Náhrade.

24 Ale keď ľudská bytosť tu berie Boží ďalekohľad, ona začína... Ona sa díva na tak veľa toho prirodzeného, že zlyháva vidieť to duchovné uplatnenie, ktoré dáva Slovo.

No, pozrite, to, čo je jednou z najväčších vecí, ktoré človek robí, keď

96 Požehnaj tohto cudzinca v našej bráne. Požehnaj návštevníka, Pane. Modlime sa, aby si bol s nimi. A ak oni ešte nikdy neprijali toto kompletne víťazstvo, kde oni môžu povedať „amen“ na každé Slovo, ktoré Boh hovorí, potom, Pane, nech ich viera dnes ráno, ktorú oni majú v Teba, potvrdí každé Slovo s „amen.“ Udeľ to, Pane.

Požehnaj nás spolu. Vyslobod' chorých a strápených. Vezmi slávu pre Samého Seba.

A drahý Bože, nech sa neznepokojujeme po tomto a nech pamätáme, že tieto skúšky a veci, ktoré prichádzajú na nás, sa dejú, pretože nás Boh miluje. On nám to dáva, pretože má v nás dôveru. On verí, že my... že máme vieru a lásku pre Neho, že budeme schopní premôcť. On sa na to pozrie. A nech sa neznepokojujeme a nech nie sme rozčúlení ohľadom toho. Nech jednoducho vykročíme a hovoríme Slovo a kráčame napred. Moria sa otvoria. Dni „V“ prídu. Udeľ to, Pane. A nech toto je jeden z najväčších dní „V“ nášho času. Požehnaj nás, až kým sa znova stretneme v Mene Ježiša Krista. Amen.

97 Chcem povedať toto, predtým ako budem musieť odísť. Mám teraz hodinu a pol na to, aby som sa dostal do Tucsonu. Je to celkom krátka cesta. Ale chcem povedať toto, že som sa skutočne tešil, že som tu bol a cítil tú vieru, ktorú máte. Nikdy od toho neodídte. Nech ten malý oheň stále horí a horí. A pamätajte, Boh hovorí v tých malých ohňoch.

Brat Isaacson, ja jednoducho neviem, ako to vyjadriť, ako som vďačný, že si bol schopný prísť sem hore držať túto malú skupinu spolu. Nech Boh, môj brat, ti vždy dáva silu, aby si pokračoval ďalej. A vy ľudia, ktorí prichádzate aby ste počúvali, nech vám Boh vždy dáva silu, Božskú silu, aby ste pokračovali ďalej. Tak ak...

Myslím, že o chvíľu budete mať malé formálne rozpustenie, tým spôsobom, brat Isaacson. Ja odovzdám službu jemu.

A ak sú tu niektorí z vás, ktorí skúmali ohľadom vodného krstu v Meno „Ježiša Krista“ namiesto titulov „Otec, Syn, Duch Svätý,“ náš pastor tu, je tu pripravený, rád to urobí, vykoná krst. Ak máte na svojom srdci nejaký problém a chceli by ste, aby sa on s vami pomodlil, on je rovno tu, aby to urobil. A ja... nie viac než ho poznám a čo som ho stretol a sedel som s ním a takto, milý, vlúdny, kresťanský duch, ktorý je v tomto bratovi. A ja som si istý, že Boh počuje takúto modlitbu.

98 V našom kraji žil jeden starý muž, ktorý sa volal Hay. On bol veľký, starý muž. On bol... Zakaždým si každý... Bol pokorný a vlúdny. Ale niektorí si mysleli, že on bol len náboženský cvok alebo niečo. Ale viete, keď niekto ochorel, oni zavolali starého tatka Haya, aby prišiel a modlil sa za nich. Vtedy on vôbec nebol cvokom. On bol skutočným mužom. A ten

z hriechu, vypustiť vás z nevery, vypustiť vás z choroby, vypustiť vás zo všetkého, čo chcete. Urobte to, zatiaľ čo sa modlíme.

Teraz sa modlite svojím vlastným spôsobom. Hovorte ku nemu. Vidíte?

Ten dozorca by mohol pohovoriť s guvernérom. To by neurobilo nič dobré. Vidíte? Ten chlapec musel hovoriť s guvernérom. Vidíte?

Vy musíte hovoriť s guvernérom. Ak ste chorí, hovorte s Ním. Ak ste zhrešili a urobili niečo zlé, hovorte s Ním. On má pre vás milosť.

94 Nebeský Otče, my sme vďační. A ja, Pane, som Ti tak zaviazaný. Nie je žiaden spôsob, aby som Ti kedy splatil dlh môjho hriechu. Bol som v cele jedného dňa, pretože som sa narodil v tej cele. Vedel som, čo znamenala sloboda. A tá cena bola tak veľká, ja som ju nemohol zaplatiť. Ale som tak rád, že toho dňa, keď si Ty navštívil moju celu, som rozpoznal, že to bol ten Jediný, ktorý ma mohol omilostiť. Ten jediný spôsob, ako som kedy mohol byť slobodný a mať víťazstvo, úplné víťazstvo, bolo prijať to omilostenie, ktoré si Ty podpísal pre mňa. A dnes som slobodný.

Som tak šťastný, Pane. Robím návštevy z väzenia do väzenia, od tých, ktorí majú obavy ohľadom manželstva, ktorí sú chorí a v horúčke, ktorí sú chorí a vo väzení, tých, ktorí sú hriešni a vo väzení, tých, ktorí sú zmätení a v pochybnosti a vo väzení. Idem z cely do cely, hovoriac im, že ten Guvernér práve prechádza okolo, ospravedlňuje každého, vypúšťa každého.

95 Otče, Ty poznáš srdce ľudí, ktorí sú dnes tu. Nech je toto deň „V“, úplný deň „V“. Nech toto je deň, keď každý jeden, Pane, dnes, prijme to víťazstvo. Udeľ to, Pane.

Nech je každá chorá osoba uzdravená, ktorá je dnes v tejto budove.

Nech táto zadná strana púšte je časom, v ktorom Hlas Boží bude hovoriť cez horiaci oheň viery. Ó, Bože, ten malý oheň viery, ktorý tam horí, tá malá nádej, ktorá horí, nech cez to Hlas Boží hovorí, ku každému väzňovi dnes ráno a povie, „Ja som dnes prišiel, aby som ťa oslobodil.“ Je tu chlapec alebo dievča, muž alebo žena, Pane, ktorí Ťa nepoznajú ako svojho Spasiteľa, nech ten malý Hlas hovorí, tá malá viera, Hlas hovoriaci teraz a vraví, „Áno, verím, že Boh existuje. Verím, že On je všetko to čo oni hovoria, že On je.“ A Pane, nech tá malá viera ich oslobodí práve teraz. Udeľ to, Pane.

Požehnaj ich. Požehnaj brata Isaacsona tu, Pane. Milujeme tohto mladého muža a jeho manželku, jeho malé deti. Požehnaj tento malý zbor, ó, Bože. My sme tak šťastní za nich, sme radi, že vidíme, že tu majú strechu nad hlavou, a miesto tu. Si tak dobrý ku nim, Pane. A my sme Ti tak vďační. Nech oni vždy zostávajú pokorní a milí v prítomnosti Božej.

sa on snaží pozeráť, pretože on pozerá tak, ako sa Kain pozeral cez ten ďalekohľad. On sa díval na osobný úspech. Kain rozmýšľal, „No, ak by som mohol dostať Ábela preč z cesty, potom ja som ten jediný.“ To je to, čo sa človek pokúšal urobiť, počas tých rokov, snažil sa dostať niekoho iného preč z cesty.

Zatiaľčo sa on mal snažiť priviesť niekoho iného na tú cestu s ním, a byť bratom, rozumiete; namiesto toho, aby sa snažil povedať, „Ó, tá malá skupina, vymeňte ich von. A títo tu, ó... no, oni sú toto a to.“ Rozumiete? Nemali by sme to robiť. Mali by sme sa snažiť priviesť celú tú vec do jedného uceleného obrazu, a to je Ježiš Kristus.

25 Včera večer, jedna mladá pani pri osobnom rozhovore, ona povedala... Ale ona povedala... Dcéra jedného kazateľa mala nejaký malý ľúbostný vzťah, a ona sa z toho pomiatla. Zrútila sa. Veľmi pekná mladá žena a asi dvadsaťtriročná.

A keď bola malé dievča, asi dvanásťročné, bola v Chicagu. A sedela na zhromaždení... Alebo to bol Elign. A ako sedela v tom zhromaždení, Duch Svätý prechádzal tým obecnstvom a nazval ju, kým bola a povedal, „Ty máš šelest na srdci. Doktor hovorí, že sa nedožiješ pätnástich rokov. Ale, TAK HOVORÍ PÁN, si uzdravená.“ A ona odvtedy nikdy necítila žiaden problém so srdcom.

A minulý večer mala iný druh srdcového problému. Bol to duchovný srdcový problém. Jej milenec utiekol a oženil sa s inou ženou. A jednako, ona ho stále milovala. A tento chlapec hovoril, že ju jednako miluje, a že jeho „otec to zapríčinil.“

Povedal som, „Ó, to je nezmysel. On sa nemusel oženiť s iným dievčaťom. On to urobil preto, že zlyhal v tom, aby mal ku tebe ten správny druh lásky.“ Je to presne tak.

26 Ale, vidíte, pretože bola z toho celá zranená, to dievča tam sedelo také sklesnuté. A povedala, „Ó, ja viem, že ma Johnny miluje. Ja viem.“ Vidíte? To je všetko, čo ona mohla vidieť. Ona žila v tom svojom jednom malom svete. Ona samú seba do neho vyformovala.

A ja som ju vzal za ruku. Povedal som, „Počúvaj ma.“ A Pán ukázal videnie, vidíte, o ktorom ona vedela, o ktorom som ja nič nevedel, že niečo sa stalo, nejaká vec medzi nimi. A keď to bolo povedané, práve vtedy sa to pri nej rýchlo prelomilo. Povedal som, „Zatiaľ čo si mimo toho, pozri na Golgotu. Ty si vyšla odtiaľto a začala si pokúšať sa piť, a si dcéra kazateľa, dcéra letničného kazateľa, a robíš veci, ktoré robíš, snažiac sa utopiť ten smútok; tento muž, ktorému nestojíš ani za lusknutie prstom?“

Povedal som. „Dívaj sa na Golgotu, dievča. To je tá jediná cesta späť.“

27 Musíme zaostriť samých seba, až kým, či žijeme alebo zomierame, klesáme alebo sa topíme, to je Golgota, Kristus. To je tá vec, ku ktorej chce Boh, aby sme sa navrátili.

A mužovia, v tom zaostrení Božieho Slova, namiesto toho, aby to priviedli spolu a aby spôsobili, že To hovorí tú jednu vec, ktorú Boh spôsobuje, aby To hovorilo, my sa dívame na tú telesnú stránku. Preto človek, ktorý to robí, on sa dostáva na miesto, že on berie podľa toho, čo mu je predložené. „Tu je príležitosť, ktorú my, naša malá skupina, môžeme urobiť toto a môžeme tamto. My nemáme nič do činenia s tými ostatnými.“ A to, vidíte, to je tá prvá vec, ktorá je predložená; namiesto zaostrenia, aby vedeli, že to je bratská láska, ktorú by sme mali mať jeden ku druhému, a porozumieť jeden druhého, a milovať jeden druhého, a spoločne vzdávať chválu. Oni degradujú človeka kvôli šatám, ktoré on nosí, alebo kvôli vzdelaniu, ktoré on má, alebo farbe jeho kože, alebo niečo také. Alebo jeho... A to, preto, to oddeľuje ľudí, a človek to berie podľa toho.

28 To nikdy nedá tomu vnútornému človeku šancu účinkovať. No, my sme trojitá bytosť; duša, telo a duch. No, ale keď tá prirodzená myseľ... Tie dve duchovné sily, ktoré vo vás pracujú, to je vaša myseľ a váš duch. Vidíte? No, tá prirodzená myseľ, ona je vysoko naleštená, bude sa snažiť dosiahnuť niečo skrze svoju inteligenciu. Vidíte? A keď to on robí, tá samotná vec, keď on to robí, on vrhá samého seba preč od toho duchovného človeka, ktorý je v ňom. A to je to, čo spôsobuje problémy, rovno tam, vidíte, on sa to snaží v sebe vyprodukovať.

29 Ako som tu prednedávnom povedal, verím že to bolo v zhromaždení, že, „Boh je tak veľký, že On sa môže stať takým jednoduchým.“

Tak vidíte, keď my sa stávame veľkými, nemôžeme byť jednoduchí. Rozumiete? My, my, vieme príliš veľa. A musíme, „Ó, to jednoducho musí byť takto, tým spôsobom, ktorým to my hovoríme, alebo to tak vôbec nie je.“ Vidíte? No, takto my prehliadame Boha.

Ale ak by človek len mohol, veľký človek, by sa mohol stať väčším a väčším, a stále sa stávať väčším, čo by on urobil? On by sa stal rovno naspäť znova tak pokorný, a tak jednoduchý, až by ľudia chodili ponad ním a nevedeli by to, vidíte, že v ich strede je veľká osoba.

Práve tú istú vec, ktorú my robíme. Meriame elektróny, delíme atómy, a posielame posolstvá na mesiac, a chodíme po obyčajnej tráve, o ktorej nič nevieme. Je to tak. Ten malý kvet, nikto nemôže vysvetliť alebo nemôže nájsť ten život, ktorý sa skrýva v tom malom semene dolu v zemi, aby zrodil kvet nasledujúci rok. Obyčajné steblo trávy, všetci vedci na svete by nemohli vyrobiť jedno steblo trávy, ani jeden výhonok. Vidíte? Nemôžete to vyrobiť, pretože to má život. A preto, vidíte, my...

Chcem s tebou hovoriť.“ A ten chlapec sa správal, ako by ho dokonca ani nepočul. A on povedal, „Mladý muž, ja ti môžem pomôcť, ak mi to dovoľíš.“

Povedal, „Vypadni odtiaľto. Nechcem počuť nič, čo ty chceš povedať.“

On povedal, „Dobre, synu...“

On povedal, „Buď ticho. Nevidíš, že som nervózny? Nechcem počuť ani jedno slovo z toho, čo ty chceš povedať.“

On povedal, „Dobre, ja prichádzam...“

On povedal, „Vypadni z tejto cely.“

Tak on odišiel. Oni zatvorili tie dvere.

Tak keď on odtiaľ vyšiel, ten chlap, ten policajt pri tej cele, pri tých dverách povedal, „Ty si ten najhlúpejší človek.“

On povedal, „Jednako, kto bol ten cvok?“

On povedal, „To bol guvernér tohto štátu.“

Povedal, „Nie, nie guvernér. Ten jediný človek, ktorý ma mohol omilostiť a ja som ho vyhnal z cely. Jediný človek, ktorý mohol podpísať moje omilostenie a ja som ho vyhodil z cely.“

Ako ten guvernér vyšiel von, povedal, „On si vybral.“

92 Tak tá posledná vec, ktorú ten chlapec povedal, keď mu oni dali čiernu kuklu cez jeho tvár, aby ho obesili; keď mu natesno zatiahli ten povraz, nasadili mu kuklu. On povedal, „Pomyslite na to. Guvernér stál v mojej cele a on by ma omilostil, ak by som ho nevyhodil von.“

Ako my vieme dnes ráno, že ten Guvernér nestojí dnes ráno pri našej cele? Nevyhadzujte ho, ak ste nikdy neprijali od Neho omilostenie. Nie len guvernér, ale Kráľ, ten Jediný, ktorý vás môže omilostiť, On môže stať pri tej malej cele, v ktorej ste žili dlhý čas. Prečo Ho len nenecháte vojsť, ak ste to neurobili, ak ste sa Mu kompletne nevydali?

Jedného dňa zistíte, že tento malý pokorný spôsob, o ktorom si myslíte, že to je len kopa hlúposti, kopa ľudí, ktorí nevedia, o čom hovoria, vy zistíte, že ten Guvernér je dnes ráno tu. Ak máte potrebu, ak ste v malej cele nemoci, z ktorej sa nemôžete dostať, ten Guvernér je tu. Ten Guvernér sveta, On je spravodlivý, On vás vypustí. On prichádza. On podpísal vaše omilostenie. On vám to chce dnes ráno dať. Nezavrhujte to.

Skloňme naše hlavy na chvíľu.

93 Ak chcete teraz skutočné víťazstvo, s vašimi sklonenými hlavami, prečo sa nepoddať a nech ten Guvernér Štátu, nech ten Guvernér dnes ráno podpíše vaše omilostenie. On je pripravený vás vypustiť; vypustiť vás

90 Pred chvíľou som niečo počul, rád by som to zopakoval. To prišlo od, verím, že to bol Billy Sunday, ktorý urobil tú poznámku. Bol nejaký chlapec, ktorý spáchal zločin. Nevie, či ste niekedy o tom počuli alebo nie. On spáchal zločin. Uvrhli ho do väzenia... On tam bol. A tak mal súd. A ten sudca povedal...

A tá porota vyšla. Oni povedali, „Nachádzame tohto chlapca vinného toho zločinu. A my, porota,“ povedali, „žiadame jeho život.“

A ten sudca povedal, „Odsudzujem ťa na smrť zavesením na povraz, až kým sa tvoj smrteľný život nepominie. A nech má Boh milosť nad tvojou dušou.“

A toho chlapca vzali do väzenia a dali ho do vnútorného väzenia, v ktorom musel zostať až do toho času, kedy mal zomrieť.

A priatelia prišli ku sudcovi a povedali, „Sudca, my sme pomohli tomu, aby si bol zvolený v tomto meste. Prosíme, prosíme, nenechaj toho mladého človeka takto zomrieť.“

Práve som prišiel z Texasu, kvôli ďalšiemu, niečomu takému. Nejaký mladý muž a mladá žena a Boh ušetril ich životy. Oni mali zomrieť asi tri alebo štyri dni po tomto. Myslím, že ste všetci videli ten papier, vy ktorí ste tam so mnou boli, že oni ušetrili ich životy.

91 Tak oni sa prihovárali a prihovárali a prihovárali, tí ľudia, aby to neurobil. Tak zakrátko u guvernéra toho štátu...

Tá matka, vonku za dverami, jedného dňa, padla pri dverách, takto a kričala, aby ju pustili dnu.

A nakoniec ten človek vošiel, a povedal, „Guvernér, matka toho chlapca je tam vonku. Chce ťa vidieť.“

A ten guvernér povedal, „Prived' ju.“

A tá žena, v pokore, plazila sa po svojich rukách a nohách ku tomu guvernérovi a chytila sa jeho topánok a povedala, „Pane, to je moje dieťa. Nezabíjajte ho.“ Povedala, „On to nemal v úmysle urobiť. Dajte mu len život vo väzení. Ale neberte jeho život, guvernér.“

Ten guvernér povedal, „Dobre, pôjdem a pozriem sa na neho.“

Povedal, „V poriadku.“

Tak ten guvernér išiel do tej cely, kde on bol a oni tam vošli. Ten chlapec chcel byť arogantný. Povedal, „Priviedol som niekoho, kto ťa chce vidieť.“

A ten guvernér vošiel a povedal, „Mladý muž, rád by som s tebou hovoril.“ On bol skutočne arogantný, len tam sedel, uzatvorený do seba, nič nehovoril. On povedal, „Mladý muž, chcem, aby si so mnou hovoril.“

30 Bolo povedané, „Blázni kráčajú v okovaných topánkach tam, kde sa anjeli boja šliapnuť.“ A to je skutočne pravda. My chodíme ponad jednoduchými vecami. Chodíme ponad Bohom.

Chodíme ponad orchideami, hľadajúc margaréty. No, to je to, vidíte, chodíme ponad orchideami. A ak sa len staneme jednoduchými, znížime sa. Nikto by sa nemohol pozrieť dokonca...

Ten vinič tam, čo je to? Boh. Čo je to? Je to vulkanický popol, ktorý má v sebe život. Obzrite sa, stojí tam mocný strom, myslím, že je to topol. Čo je to? To je vulkanický popol, ktorý má v sebe iný druh života. Tento druh života utvoril strom. Tento druh života utvoril vinič. Rozumiete?

A čo sme my? Vulkanický popol, ktorý má v sebe život. Čo nás utvorilo tým, čím sme. My by sme neboli viac než to, ale Boh položil do nás večný život, a potom sa my stávame Božími predmetmi. Potom pozorujeme, zaostrujeme potom Slovo ku Bohu.

31 Ale človek nikdy nedáva šancu tomu vnútornému človeku, aby vysvetlil to, čo je správne, preto to je to, čo zapríčiňuje ten problém. Pozorujte. Nachádzame, že ak by to on nerobil, čo sa potom deje? Nachádzame, že jeho prchkosť, tak ako Kainova, sa rýchlo vznieti, vidíte. On bol žiarlivý. On nemal rád Boha, že obetoval svoje, že prijal Kainovu... Ábelovu obeť namiesto jeho. On chcel ísť tiež. On chcel svoju vlastnú obeť. On chcel svoj vlastný spôsob, vidíte, namiesto toho, aby prišiel ku Ábelovi a povedal, „Ó, môj brat, som tak šťastný, že to Boh prijal. Teraz máme spôsob, o ktorom vieme, že Jehova to takto prijíma, pretože On to potvrdil skrze prijatie tvojej obete.“ Či by sa to tak nestalo? Ale namiesto toho on začal žiarliť.

32 No, nevidíte, že tá istá vec je teraz v ľuďoch? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“- pozn.prekl.] Vidíte? To je jednoducho jeho spôsob, vidíte, teraz, namiesto prijatia toho spôsobu, ktorý Boh potvrdil, že je Pravda.

Ten spôsob, ktorým sa Boh Sám pohybuje na scéne a hovorí, „To je to. Tieto znamenia budú nasledovať tých, ktorí veria. Ja budem s vami, dokonca vo vás. Malú chvíľu a ten svet Ma viac neuvidí; jednako vy Ma uvidíte, pretože Ja budem s vami, dokonca vo vás.“ Vidíte, ten svet, vy... „Ten svet Ma neuvidí, ale vy Ma uvidíte.“ Vidíte, „Kain Ma neuvidí, ale ty Ábel Ma uvidíš.“ Rozumiete? Pretože, to je tá istá vec.

A namiesto toho, aby prišiel a povedal, „No, to je nádherné. Vidíme pracovať Boha medzi ľuďmi. Urobme to?“ Nie veru. S vyznaním, s tou istou vecou, a skôr s nenásytnosťou a žiarlivosťou, čo je tá istá vec, ktorú mal Kain, on požaduje krv svojho brata. On sa ho snaží zmiesť z cesty, zbaviť sa ho. „Oni nie sú nič iné ako banda svätých povaláčov. Je ich málo.“ Rozumiete? Viete, čo mám na mysli. To je to, kde začína problém. To je

to, kde problém začína. To je to, kde sa lámu sľuby. To je to, kde sa rozdeľuje zlámané obecenstvo. To je tá vec, ktorá rozbíja domácnosti. To je tá vec, ktorá začína hýbať to koleso smerom ku rozvodom. To je tá istá vec, ktorá rozlamuje obecenstvo.

33 To je tá vec, ktorá rozlomila obecenstvo v Edene, to je pretože Eva zlyhala držať to zaostrenie, pri tom, ako sa dívala na Božie Slovo, a načúvala rozumovaniu nepriateľa. Vidíte? Vidíte? Ak by ona len stála rovno s tým, „Boh tak povedal. A je to vybavené. Boh tak povedal,“ ale ona to nechcela urobiť. Rozumiete? Ona zmenila to zaostrenie svojho ďalekohľadu, a začala vidieť, že namiesto jednej cesty, sú tam dve cesty. Vidíte? Ona videla, „No, teraz, možno že tento človek má pravdu. Možno má pravdu. Tak, my vieme, že Boh má pravdu, a možno on má pravdu. Toto je viac svetla ku tomu, čo povedal Boh.“ Vidíte to tam?

To je tá istá vec, ktorá sa deje dnes, presne rovno naspäť do toho istého bodu. Vidíte? Vidíte? Vy vidíte dve myšlienky. Tam je len jedna. Nie je tam žiadne vyznanie. To je Slovo, Božie Slovo, Boží zámer, Boží plán. Všetky ostatné plány sú zlé.

A Eva urobila túto zlú vec, a to je ten dôvod dnes, že Boh, vo Svojom Slove, za žiadench okolností nedovoľuje ženám, aby boli kazateľkami. Rozumiete? Nie je to v Slove dovolené.

34 Dnes ráno, u nás doma sme sa rozprávali, a sedeli sme pri raňajkách, skoro ráno. Chceli sme začať, tak aby sme sa sem dostali načas, a potom naspäť na ďalšie stretnutie. Tak my, ako som povedal... Zhovárali sme sa pri stole. A ako sme sa zhovárali, prišlo na slovo o anjeloch. Môj malý chlapec Jozef, ktorý tam sedí, povedal niečo o anjeloch. A on povedal, „No, oci,“ povedal, „tí anjeli...“

Ja som povedal, „Boh je človek.“

„Ale,“ povedal, „anjeli sú ženy.“

Povedal som, „Nič také nie je.“ On povedal...

No, oni majú...“ Sára, moja dcéra, povedala, „Ale ocko,“ povedala, „tam, oni, oni majú oblečené sukne.“ Povedala, „Oni, oni sú ženy.“

Povedal som, „To je obraz, ktorý namaľoval nejaký psychológ.“

35 Oni v Biblii nikdy nevideli žiadneho anjela, ktorého by volali „ona.“ To bol „on,“ vždy, on, on, on, nie „ona.“ Nie je taká vec ako anjel, ktorý by bol ženou. To v Biblii nikdy nebolo. A nie je to v cirkvi Živého Boha. Nie je taká vec ako posol-žena. A anjel je „posol.“ Tak, Boh niečo také nikdy nedovolil.

Pretože Biblia hovorí, „Adam bol utvorený prv a potom Eva. A Adam nebol zvedený, ale žena súc zvedená, bola v prestúpení.“ Vidíte. Preto,

správne založené svoje ruky, alebo čokoľvek to je, odpusť mi kvôli tomu. Ale ja chcem s Tebou hovoriť.“ Povedal som, „Som ten najhorší lump na svete.“ Povedal som, „Ja, ja som urobil všetky tie veci a utekal som od Teba a všetko,“ pokračoval som hovoriac takto.

A prvá vec viete, zatiaľ čo som hovoril, do izby prišlo malé Svetlo a išlo na tú stranu, kde bol múr a sformovalo kríž Svetla, to Svetlo a začalo to hovoriť nejakým jazykom. Nikdy, nikdy som niečo také ako hovorenie v jazykoch nepočul; nikdy som to ani nečítal v Biblii; hľadal som v Jakubovi 5:14, v Genesis. Díval som sa tam a videl som to Svetlo a ono hovorilo nejakým druhom jazyka. Potom to odišlo.

A povedal som, „Pane,“ Povedal som, „Ja neviem nič o tomto kresťanskom živote.“ Povedal som, „Ak si to bol Ty, ktorý si hovoril so mnou, ja nemôžem rozumieť Tvojmu jazyku, Pane. Ale ak by si hovoril...A ak nemôžeš hovoriť mojím jazykom, vidíte, a ja nerozumiem Tvoj, ale možno porozumieme jeden druhého takto: ak Ty len prídeš znovu sem naspäť, to bude znak medzi mnou a Tebou, že mi odpúšťaš.“

To tam bolo znova. Ó, hovoríte o dni „V“? Ja som mal jeden, áno skutočný deň „V“. Tam To bolo znova, hovoriac tým istým spôsobom. A ja som mal deň „V“. Ó!

A od vtedy, ako On položil to Slovo do mojej ruky, ja som bojoval, aby som vyhral tú cenu, aby som sa preplavil cez krvavé moria.

88 My všetci máme víťazstvo. Prebojovali sme sa cez mnohé víťazstvá. A veľké víťazstvo prichádza čoskoro, rovno za rohom. Náš úplný deň „V“ bude čoskoro, Keď Syn Boží prelomí oblaky a výkrik s hlasom archanjela a On znovu príde. A hroby sa otvoria a mŕtvi vyjdú von.

Myslím, že si tu púšťate moju pásku o tom videní, ktoré som práve mal, alebo o tom prenesení, čokoľvek to bolo, v jednej izbe; a išiel som tam a videl som tých ľudí, práve tak isto ako vidím vás, táto Biblia tu leží otvorená predom mnou. A Boh vie, že to je pravda. Vidíte? Tam oni boli, mladí, presne tak isto a tak isto.

89 Ako ste vy všetci boli na tých zhromaždeniach a uvedomujete si, tie videnia. Videli ste niekedy, že by jedno zlyhalo? Nie veru. Práve nedávno ma On poslal sem kvôli jednému, povedal mi, čo sa stalo. Vy všetci, každý z vás o tom vie. Stalo sa to tak. Rovno tam to bolo, jednoducho presne. To nikdy nezlyháva.

A vravím vám, ako malej kresťanskej skupine, ktorá tu sedí dnes ráno, držte sa Božej nemennej ruky. Mali ste dočasné víťazstvo. Ale prichádza skutočný deň „V“, úplne, keď príde Ježiš.

„A trúba zaznie; mŕtvi v Kristu vstanú.“ A ak nemáte tú nádej v sebe, nenechajte, aby tento deň prešiel bez toho, aby ste to dostali.

85 Pamätám sa, že jedného večera asi o desiatej, alebo keď som bol tam dolu v tej malej starej garáži, modliac sa, „Bože, zabi ma, alebo ma spas.“ Išiel som do cirkví. Oni chceli, aby som si potriasol ruku s kazateľom.

Povedal som, „Ja chcem niečo viac ako to.“ Vidíte?

Vtedy v tej garáži tej noci, keď som povedal, „Bože, ja nemôžem ísť ďalej. Ja zomriem.“ A keď som tam, v tej starej, vlhkej budove a moje kolená... Kľáčal som na starom trávovom vreci so zdvihnutými rukami, povediac, „Bože, ja neviem, ako hovoriť, Pane.“ Chcel som Mu napísať list, poprosiť Ho, aby mi odpustil. Nevedel som, ako sa modliť. „Chcem, aby mi bolo odpustené.“

86 Sľúbil som to, keď som zomieral na posteli. A On ma nechal... Keď sa ma doktor vzdal, moje srdce bilo iba sedemnášťkrát za minútu. A vy viete, ako pomaly to bolo. On povedal, „On zomiera,“ a ja som to počul. Povedal to môj otec a zatiahol záves okolo mňa. A tam v tej izbe, v tej hodine, som videl veľké písmená „J“ ako prešli ponad tým závesom takto okolo mňa. Počul som tú sestričku plakať, povedala, „On je len dieťa, vidíte a tu on odchádza.“ Anestetikum do chrbtice preniklo a dostalo sa do môjho srdca. Vidíte? Bilo mi len sedemnášť úderov za minútu.

Keď som sa vrátil domov, musel som dokázať, že milujem Boha. A ja som si kľakol na zem. Povedal som, „Neviem, ako sa mám modliť.“ A uhryzol som sa do palca. Pomyslel som si, „Možno... Videl som obrázky. Takto si preložím ruky, dám si spolu prsty.“ Povedal som, „Drahý Pane, ja by som s Tebou rád hovoril.“ Načúval som. Ja som povedal, „Nepočujem Ťa.“ Povedal som, „Zle som si preložil ruky. Možno som to mal urobiť takto.“ Dal som svoje... Povedal som, „Drahý Pane, Ja... Ježiš Kristus, rád by som s Tebou hovoril.“ Povedal som, „Pane, nepočujem Ťa. Odpovedz mi. Počul som iných ľudí povedať, 'Boh ku mne hovoril.' No, ja chcem o tomto hovoriť s Tebou. Sľúbil som Ti, že to urobím. Chcem o tom hovoriť. Prídeš prosím a budeš som mnou hovoriť, Pane?“ Myslel som, „Nie, nedržím správne svoje ruky, ináč by On niečo povedal.“ Nevedel som, ako to urobiť. Nikdy v živote som sa nemodlil. Nevedel som, čo robiť; v tejto malej starej kôlni.

87 Vtedy som si toto myslel. Rozmýšľal som, „Podľa Písma, ako som to počul čítať, On bol človek. A ak On bol človek, On rozumie ako človek.“ Správne. „A potom ja neviem, či ma Ty počuješ.“

Diabol povedal, „Ty si si odhrešil svoj deň milosti. Viac ho už niet. Vidíte, bol si tak ničomný, že On ti už neodpustí.“

Povedal som, „Ja tomu neverím. Ja tomu jednoducho nemôžem veriť. Verím, že On bude hovoriť ku mne.“

Povedal som, „Pane, ja neviem či nerobím nejakú chybu, ak nemám

ona... Povedal, Pavol povedal, „Nedovoľujem žene aby vyučovala alebo mala nejakú autoritu, ale aby bola ticho, ako tiež hovorí zákon.“

36 Tak, v tom, vidíte teraz, ako naše letničné skupiny, to je ten koreň trávy tej veci. Vidíte? Čo oni robia, oni zaostrujú, „No, teraz, tu, tu je žena, ktorá môže kázať ako blesk.“ No, vôbec o tom nie je pochyb. Absolútne. Počul som niektoré ženy kazateľky, mohli kázať tak, že muži by dokonca ani nemohli stáť v tieni takého kázania, ale to nemá nič do činenia s tým, čo je spravodlivé; vidíte, to s tým nemá nič.

Pavol povedal, „Ak niekto hovorí v jazykoch a nie je tam žiaden vykladač, potom nech je ticho.“

Poviete, „Nemôžem byť potichu.“

Ale Biblia povedala, že môžete, vidíte, tak to je to. Rozumiete? To musí byť vykonané po poriadku, umiestnené v poriadku, položené na svoje miesto, a stále zostávať na svojom mieste.

Vidíte, tam sa dostávate mimo zaostrenia. To zapríčiňuje ťažké pocity, nenásytnosť a tak ďalej. Namiesto toho, aby sme sa zaostrili naspäť so Slovom, my sa zaostrujeme mimo neho, a vidíte, „No, nechajte ich robiť to, čo oni vidia.“ Vidíte, takto, práve tým spôsobom, potom. V poriadku.

37 No, nachádzame, že to láme obecenstvo domácností. Láme to obecenstvo cirkví. Láme to obecenstvo národov, tá istá vec.

Národy sa chcú dívať svojím vlastným spôsobom. Nemecko sa chce dívať svojím vlastným spôsobom. Rusko sa chce dívať svojím spôsobom. Amerika sa chce dívať svojím spôsobom. Vidíte? Potom vidíte, to je to. To je duch tých národov. Nájdete to všade, kdekoľvek idete, nájdete národného ducha. Išiel som tam a oni majú rôzne spôsoby. Je to divné. Ak by som mal čas, ja by som len preskočil cez niektoré tie národy a ukázal vám to.

Keď idete do Nemecka, nájdete vojenského ducha. Všetko je vojenské. Musíte rovno stáť, rovno chodiť, zabočiť na rohoch a všetko také. To je vojenské.

Idete do Francúzska, nájdete nemorálneho ducha, len ženy a víno a líkér a takéto veci. Vidíte?

38 Idete do Fínska, nájdete verného ducha, milého ducha, všetko je čestné. „Musíme za všetko platiť.“ Vidíte? Musí to tak byť. To jednoducho tak musí byť. Bez ohľadu na to, ako ťažko oni musia pracovať, bez ohľadu na to čo to stojí, to musí byť tak.

Idete do Ameriky, nájdete veľké, „Ha, ha, ha, ha, ha!“ To je to, čo to je. Áno. To je americký duch. Niekto v rádiu vraví špinavý vtip a každý sa na tom smeje. Ernie Ford, alebo niektorí z nich, hovoria tie svoje

„ohromné“ vtipy, viete, všade, Arthur Godfrey a taká skupina, vidíte, to je americký duch. Nájdete to, že je to tak.

39 A potom tie duchy sú žiarlivé na iného ducha. A čo ony robia? Ony zapríčiňujú vojnu. Je to tak.

No vidíte, každý národ je kontrolovaný satanom. Biblia tak povedala. On je bohom národov. Satan zobral Ježiša na vrchol hory a povedal... ukázal Mu všetky kráľovstvá, ktoré boli na svete, všetky kráľovstvá, v okamihu. Povedal, „Ony sú moje. Ja s nimi robím čokoľvek, čo chcem.“ Povedal, „Dám Ti ich, ak sa mi pokloníš.“

Ježiš povedal, „Odíď satan.“ On vedel, že sa stane ich dedičom v Miléniu. Vidíte? Tak, on sa mu nemusel pokloniť. On vedel, že ony...

No, keď Boh prichádza znova a berie, tvorí tu Svoje kráľovstvo, vidíte, tam nebudú žiadne rozdielne druhy duchov; nemecký duch a francúzsky duch a nórske duch a americký duch. Tam to nebude. To bude jeden Duch, amen, Duch Boží žijúci v každom srdci. Je to tak. A tam bude jedna zástava, jeden národ, jeden ľud, bratstvo, Otcovstvo Boha a bratstvo ľudí. Synovstvo! Áno.

40 Potom to nachádzame, pretože ľudia toto robia a zapríčiňujú tieto veľké zmätky a tak ďalej... No, vidíte, tak dlho ako to satan ovláda, budú vojny a problémy, a vojna. Ježiš povedal v svätom Jánovi... Svätom Matúšovi 24, povedal, „Budete počuť o vojnách a chýry o vojnách, a vojnách a vojne.“ Prečo? Pretože to knieža zeme, satan, moc národov... Národný duch tu, národný duch tam. To sú diabli. Oni nemôžu zniesť jeden druhého. Vidíte?

Zobrali ste niekedy nejakú skupinu tam hore u Eskimákov, kde my chodíme na psom záprahu, severná Aljaška, a cestou hore dookola v severozápadnej oblasti? Keď ten sprievodca uväzoval tých psov, ktorí sa volajú Husky... A on uviazal jedného tu a jedného tam a jedného na opačnej strane.

Povedal som, „Prečo to robíš?“

Povedal, „Oni sú tak plní diabla, že by zabili jeden druhého.“ Vidíte? Jednoducho by zabili, to je všetko, o čom oni rozmýšľajú.

No, to je diabol, vidíte. On je vrah. On, on len, národ len... Dokonca diabli bojujú proti diablom. Vidíte? Vidíte, oni jednoducho bojujú jeden proti druhému.

Ale Boh je úplná láska, rozumiete, tak vy nemôžete robiť nič, len milovať jeden druhého.

Tak vidíte, celý ten princíp sa zakladá rovno znovu naspäť na tých duchoch, rovno naspäť ku počiatku. Genesis je kapitola semien. A to

Ale keď prišlo to veľké Knieža, Kristus, Ten, ktorého videl Daniel.

Ten veľký bojovník Daniel, uprostred problémov a takýchto vecí, a veľké... Kde, ak by sme mali čas, mohli by sme sa o ňom zmieniť. Jednako, on leží v prachu zeme. On povedal, „Ty odpočineš vo svojom lose toho dňa, ale Daniel, ty znova vstaneš.“

No, to zaslúbenie, ktoré mu bolo dané, všetkým tým hrdinom, až nakoniec prišiel čas a tá rozhodujúca hodina, že to muselo byť zaplatené. Ježiš musel prísť na zem. On premohol každú chorobu. On premohol všetko. Teraz On musel premôcť hrob.

On premohol smrť. Smrť nemohla stáť v Jeho prítomnosti. On nikdy nekázal na pohrebe. Nie veru. Tá Naimská vdova išla takto so svojim synom. On to zastavil, vzkriesil ho. Ó! Tak veru. On potvrdil, že má moc nad smrťou.

83 No, sú tam ďalší dvaja nepriatelia: to je ten hrob tam a peklo; záhrobie (hades), hrob. Tak toho dňa, keď On zomrel, tak mŕtvy, že až slnko prestalo svietiť a zem mala nervový kolaps, skaly sa odlamovali z vrchov a takéto veci, On zomrel. On išiel dolu do pekla. On premohol smrť. On premohol peklo. Na veľkonočné ráno On premohol hrob. Amen.

Keď hovoríme o dokončenom dni „V“, skutočnom dni „V“. Vyviedol ich von! A nie len to, ale keď On vyšiel z hrobu, On vyviedol zajatých, ktorí tam boli. Biblia povedala, „On zajal zajatie.“ Podťe von z hrobu, ako ich vyvádzal, všetkých tých hrdinov tam. Či neviete, že to bol ohromný čas tam toho dňa, keď oni vošli do toho kráľovstva, ó, vošli do kráľovstva Božieho, vyviedol odtiaľ zajatých svätých! On bol kompletným víťazstvom, kompletným víťazstvom. On vyviedol všetkých tých mŕtvych hrdinov. On vyviedol Abraháma, Izáka, Jáкова, Jóba, všetkých tých ostatných, vyviedol ich z hrobu.

On zajal. Vidíte, On prišiel na zem, On zajal smrť. On zajal peklo. On zajal hrob. On zajal všetko. A teraz On povstáva, amen, so Svojimi svätými.

84 „No, ON vystúpil na výsosť a dal ľuďom dary.“ Čo to bolo? Meče, dal meče do ich rúk, Slovo, vidíte, aby premáhali. Ó! On im dáva meče, (na čo?) to Slovo, aby premohli čo? Chorobu, hriech, poveru, zlo, aby priviedli každé živé stvorenie, ktoré chce žiť, aby priviedli každého jedného z nich do uvedomenia, že, „Pretože ja žijem, vy žijete tiež.“

My máme boj viery. Bojujme ten dobrý... Aby sme vyplnili naše víťazstvo, pretože naše kompletné víťazstvo je pozitívne. Je isté. Ono musí byť. My máme tú prvotinu toho. My máme teraz dôkaz toho v našich srdciach, pretože ten prvý boj máme už za sebou. Boli sme schopní premôcť, skrze vieru Ježiša Krista. My sme mali deň „V“.

80 Pozrite sa na Jóba, keď on tak tvrdo zápasil. Jeho žena, dokonca jeho žena, jeho spoločníčka, on povedal, „Dokonca jej dych sa mi stal cudzí,“ a tak ďalej. On bol...

Čo za čas ten muž mal, tie pokušenia! A dokonca Belzarovi a všetkým tým ostatným povedal, a dokonca Elíhuovi, ktorí sa ho snažili obviňovať a také veci. Ale on vedel, že stál so Slovom.

A jeho žena prišla a povedala, „Jób, vyzeráš mizerne.“ Povedala, „Prečo jednoducho nezllorečíš Bohu a nezomrieš.“

On povedal, „Hovoríš ako nejaká hlúpa žena.“ Uh-huh! Ó! Čo za hrdinu!

Dokonca Ježiš sa o ňom zmienil, „Či ste nepočuli o trpezlivosti Jóbovej?“

Jób išiel dolu do toho záprahu. Abrahám išiel dolu do toho záprahu. Tak veru. Izák išiel dolu do toho záprahu. Jozef išiel dolu do toho záprahu.

Jozef povedal, „Nepochovávajú ma tu dolu. Pochovajte ma tu hore, vidíte, pochovajte ma tu hore s mojimi otcami. Pochovajte ma tak ako boli oni pochovaní, Slovo, tá planina, na ktorej boli oni pochovaní, to miesto kde boli oni pochovaní.“

Tá istá vec je vo mne. To je ten dôvod, že ja chcem byť pochovaný v Ježišovom Mene. „Pretože tí, ktorí sú v Kristovi, tých Boh privedie s Ním,“ vidíte?

81 Tak potom zisťujeme, ďalej a ďalej a ďalej, išli hrdinovia, hrdinovia, hrdinovia. A tu prichádza čas, že ten Hlavný Kapitán, ktorý ich poslal... A oni padli na bojovom poli, veľkí víťazi. Oni prišli ku svojim dňom V, a oni vybojovali víťazstvo nad nepriateľom. Oni dokonca...

Józua s... mal raz, on zastavil slnko svojím vlastným slovom a ono nesvietilo. A to slnko nezapadlo na dvadsaťštyri hodín. Biblia povedala, „Nikdy predtým alebo potom nebolo takého muža, ktorý by kedy prikázal slnku, aby nepohnute stálo, aby Boh počúval na hlas toho muža.“

82 Prečo? Vidíte, on rozdrvil všetkých tých nepriateľov. Vidíte? Oni boli. Oni všetci boli rozdrvení, všade. On ich musel stíhať a zabiť ich. To bolo všetko ohľadom toho, pretože to bolo jeho poverenie. A on vedel, že ak by prišla noc, oni by nemali čas sa znova zmobilizovať a zhromaždiť sa a on by stratil mnoho mužov. Tak on povedal, „Potrebujem čas. Potrebujem svetlo. Slnko, nehýb sa.“ Amen. Ó, Bože. Boh počúvol na slovo človeka a zastavil Slnko. Ono zostalo na tom istom mieste dvadsaťštyri hodín, zatiaľ čo on bojoval, vyplienil každého jedného nepriateľa a spôsobil ich pád. Oni nemohli... Nedali im čas, aby sa znova zmobilizovali. On išiel napred.

A jednako, Józua položil svoj život, leží v prachu zeme.

produkuje všetko, potom, čo máme dnes na zemi.

41 Tak, my máme vojny a víťazstvá, veľké víťazstvá. Jeden národ príde a pobije ten druhý, poviete, „Sláva! Zvíťazili sme. Pobili sme ich.“ A potom, tá prvá vec, viete, oni sa stanú priateľmi a potrasú si rukami a obchodujú jeden s druhým.

A po chvíli, je to ďalší prezident, alebo príde ďalší kráľ, alebo ďalší vládca, iný systém. A prvá vec, viete, tu oni sú, ich vnuci sú tu nazad so zbraňami, bojujú znova jeden proti druhému. „Vojny a chýry o vojnách.“ A títo ďalší porazia tých druhých, „Teraz ty budeš slúžiť mne, vieš to. Ja som víťaz, a ty si mimo, a tak ďalej.“ Ty len...

Ako som raz počul jednu poznámku, „Boh učinil človeka a človek učinil otrokov.“ Boh neučinil človeka, aby vládol jeden nad druhým. Boh učinil ľudí, aby boli bratmi, je to tak, aby boli bratmi, nie aby vládol jeden nad druhým. Žiadnu nadradenú rasu, žiaden nadradený národ, žiaden nadradený jazyk. My máme jeden jazyk, nebeský. Vidíte? Je to tak. Máme jedno bratstvo: to je človek. To je človek, bez ohľadu na to kým on je.

42 Prečo by sme mali bojovať a zabíjať jeden druhého? Ale oni to robia. Potom niekedy, nejaký dobrý národ, alebo národ, ktorý ma v sebe nejaký systém, pokúša sa robiť to, čo je správne, a bojuje za svoje práva, potom nejaký zlý národ príde, aby bol nad ním. A potom oni prevezmú moc, a tento národ sa stane takým. A potom nazad a vpred, jednoducho sa to mení, nazad a vpred.

Tie národy mali mnoho, mnoho veľkých národných víťazstiev, o ktoré sa oni pokúšali, ako sa snažili bojovať za svoju slobodu, a za to, čo oni držali ako svoje vlastné. A čo oni majú? Tak dlho ako ich satan kontroluje, oni budú v tom boji pokračovať. Ale oni vybojovali mnoho veľkých víťazstiev, veľkých víťazstiev. Mohli by sme ísť naspäť, od samého začiatku, a ukázať, kde národ vládol nad národom, a oslavy veľkých víťazstiev, a tak ďalej.

Ako v prvej svetovej vojne, keď sme mali prvú svetovú vojnu, keď mnohé z tých národov sa zišli a stretli sa na Nemeckej pôde. A kde Belgicko a rôzne iné národy bojovali pod rozdielnymi vlajkami, to sa volalo prvá svetová vojna. Tak ja...

43 Sú tu dvaja bratia, ktorí tu sedia, alebo traja, možno štyria z vás, ktorí si to môžu pamätať. Ja si to pamätám. Mám päťdesiatštyri.

A pamätám sa, ako malý chlapec, asi deväť, osem alebo deväť ročný, v 1914. Pozrime sa, deväť, desať, jedenásť, dvanásť, trinásť, štrnásť. Mal som päť rokov, keď sa to prelomilo. Pamätám sa, keď oni povedali, že bude vojna. A môj tata mal asi dvadsaťdva, a mali ho poslať na vojnu. Ó, nemohol som na to myslieť, že by poslali môjho tata do vojny. On vyšiel

na tú cestu. On bol na nejakom pružinovom voze. A on mal... A išiel dolu do toho skladu, ktorý bol niekoľko míľ nižšie od nás, a mal tam vrece s fazuľou. My... A tak ja som povedal... Zobral som tú fazuľu. Pomyslel som si, „Ak oni prídu a začnú nejakú vojnu, udriem ich týmto vrecom s fazuľou, ak oni prídu.“ Vidíte? Tak, oni boli.. Len tá myšlienka o vojne, že môj tato mal ísť na vojnu!

44 No, tá trúba zaznela, a to „Kúpte si svoje dlhopisy,“ a tak ďalej.

A ako si to všetci dobre pamätáme, „Pôjdeme tam a budeme mať túto svetovú vojnu a vybavíme to. A potom sa oni zorganizujú.“ Oni zorganizovali to, čo nazvali Ligou Národov. „A potom bude mier, Večný mier. To je všetko. Už nikdy žiadna vojna.“

Len počas krátkych dvadsiatich rokoch sme boli v nej znova rovno nazad, práve tak tvrdej ako vždy, v ďalšej svetovej vojne. Vidíte? Vojny! Prečo? To je nenásytnosť, žiarlivosť. Vidíte? Hneď ako Kaiser Wilhelm opustil Nemecko, prišiel potom nejaký človek menom Adolf Hitler, Rakúšan, a rozptýlil mysle tých ľudí, čo bolo inšpirované démonom, že by oni mohli dobiť svet. A oni, tam ste boli vy. Vidíte? To je diabol proti diablove, znova, vidíte, takto. A nevinné osoby z tých národov, ktoré, oni len vedú jeden druhého do vojny, do vojny, do vojny. A tak to bolo po celý čas.

45 No, zisťujeme, potom ďalšia vec, viete, prišla ďalšia vojna. Tak znova, celý svet išiel znova do vojny s lepšími prostriedkami a lepšími lietadlami a väčšími bombami. A oni bojovali a krvácali a zomierali a hladovali a mrzli a všetko ďalšie. Vojna, vojna, vojna!

46 Potom prišiel deň, ktorý voláme deň „V“. To je to, odkiaľ som vzal tento text, deň „V“, deň Víťazstva. To bol deň, v ktorom oni obdržali víťazstvo a kde armády obdržali víťazstvo nad inými armádami, deň „V“. No, bol deň „D“ a potom tam bol deň „V“. Deň „D“ bol, keď oni išli do boja. Deň „V“ bol vtedy, keď bol podpísaný mier, keď Nemecko a ten zvyšok tých spojeneckých národov a všetci sa vzdali tým druhým národom.

A čo sme my urobili? V tom dni „V“ sme spievali piesne. Vykrikovali sme. Vyhadzovali sme svoje klobúky do vzduchu. Strieľali sme puškami do vzduchu. Kričali sme. Pískali sme na píšťaly. Bubnovali sme na bubny. Hrali sme piesne. Búchali sme jeden druhého do chrbta. Čo to bolo? To bolo víťazstvo. Ó, mali sme víťazstvo. Ako tí... Prečo, cítili sme, „My sme vyhrali. Vyhrali sme.“ Zástava stúpala hore a trúbky trúbili a ó, aký čas sme mali! Víťazstvo, víťazstvo, víťazstvo! Vyhrali sme.“

A to bola veľká vec. To prinieslo pokoj kresťanským národom, takzvaným. A my sme mali čas sa trochu nadýchnuť. Niektorí z tých chlapcov, ktorí zostali živí, sa vrátili naspäť a tak ďalej. Ale bolo mnoho

bol Synom Božím. Vidíte? On sa cez to prebojoval.

On prichádza ku tomu dňu, kde On robí Svoje rozhodnutie ohľadom toho, čo urobí, potom čo prijal Ducha Svätého.

On prišiel do toho dňa, kde Ho satan vzal na vrch a ukázal Mu všetky kráľovstvá sveta a povedal, „Ja ťa teraz učiním kráľom. Ty vravíš, že Si Syn Boží a že máš moc. Ja Ťa učiním Vládcom všetkých národov,“ to je to čím sa snaží byť antikrist dnes. Ale tam bol deň „V“. On sa rovno cez to prebojoval. Povedal, „Ak si Syn Boží...“

Prišiel čas, keď On bol vyzvaný Slovom. „Ak Si Syn Boží, prikáž aby sa tieto kamene stali chlebom. Vidíte? A Ty Si hladný, tak ich zjedz. Vidíte? Ak Si Ty Syn Boží, Ty to môžeš urobiť.“ On mohol. Je to tak. Ale tam musel byť deň „V“. On vybojoval víťazstvo nad pokušením. Vidíte? On vybojoval...

78 Povedal, „No, ty môžeš byť veľkou Osobou. Môžeš sa ukázať, kým Si.“ Zobral Ho na vrchol chrámu, povedal, „Zoskoč. Citujem Ti Písmo, je napísané, ‘On prikázal anjelom o Tebe, aby Si si nenarazil Svoju nohu o kameň a ponesú Ťa.’“ Pozrite sa na to, aký je satan teológ. Vidíte?

„Odídi za mňa, satan,“ prichádza Slovo. To bol deň „V“. On prišiel ku každému dňu „V“.

On išiel hore ku Petrovej svokre, ktorá tam ležala chorá s horúčkou. Tá horúčka zúrila v jej tele. Oni potrebovali službu. On tam išiel a dotkol sa jej ruky. Choroba nemohla obstáť v Jeho prítomnosti. Pravdaže nie.

79 Potom On prišiel na miesto, kde bola v jednej rodine smrť. Prišiel na miesto, kde muž menom Lazar, ktorý bol Jeho priateľom, zomrel a bol pochovaný a ležal v hrobe a smrdel asi na štvrtý deň. To telo ležiace v porušení za tri dni, vidíte, sedemdesiatdva hodín, porušenie. A tam prichádza na miesto, kde život a smrť sa stretli tvárou v tvár. Tu je On, Život; tam je smrť, ktorá vzala Jeho priateľa; v skúške sily. On išiel ku tomu hrobu a potiahol Svoje malé plecia dozadu, povedal, „Lazar, vyjdi von.“ Ó! To Slovo vyšlo. To bolo Slovo Božie. Život sa znova objavil. Ten mŕtvy sa vrátil niekde ztade naspäť do života. Iste. On vybojoval víťazstvo. Je to tak.

Choroba, pokušenie, všetko, čo to mohlo byť, On sa prebojoval cez každý kúsok toho. Deň „V“. Presne tak.

Potom to prišlo do času, keď celý svet ležal v tieňoch, v ríšach tieňov smrti; každý človek, každá ľudská bytosť, každý prorok, každý veľký človek, všetci títo veľkí hrdinovia, ktorých On poslal. Oni tam všetci ležali. Tam ležal Abrahám, Izák, Jákob, Jozef, oni všetci tam ležali v hrobe, veriac; bez žiadneho iného dôkazu než, „Slovo tak povedalo. Boh tak povedal.“

in Japan," oni by to vyhodili von. Alebo idú to desaťcentového obchodu, skupina Rikiov, viete. Nie je... Tam idú delikventi, do desaťcentového obchodu, aby si počínali chytro, vidíte, idú tam a dostanú veci z Japonska. Oni chceli ukázať svoju vernosť národu.

75 A čo Bohu, vysmejú sa Mu do tváre? Vidíte? Ak to bolo pre nich tak ľahko bežať do desaťcentového obchodu a zaklopať na pult, a niečo také, pretože oni mali malé bábiky a bižutériu a takéto veci, vyrobené... vyrobené v Japonsku, pretože oni s ním boli vo vojne; a čo fajčenie cigariet a pitie a klamanie, kradnutie a takéto veci, vidíte, skutočnej armáde Božej? Vidíte? Oni chcú byť verní. A čo s našou vernosťou? Ak oni chcú za to niekoho uväzniť, aký to robí rozdiel, oni chcú byť verní národu, vlajke? Ale kresťan sa niekedy bojí hovoriť. Vidíte? To je ten dôvod, že my potrebujeme viac dní „V“, keď môžete poraziť samých seba. Vidíte? Nech vás porazí Boh mocou lásky.

76 Všetky tieto veľké víťazstvá boli dočasné víťazstvá. Dokonca pre Mojžiša, Izrael išiel znova naspäť do otroctva. Stále, do a z neho, do a z neho, my to tam nachádzame. Mnoho hrdinov bojovalo ďalej a zomreli. Oni to stále robia vo vojnách, v tom telesnom zaostrení toho ďalekohľadu. Oni to robia v tom duchovnom. Hrdinovia bojujú a zomierajú. Ako by sme mohli ísť dolu cez to. Mám ich tu zapísaný celý rad, ako Daniela a tie Hebrejské deti a tých veľkých víťazov tam, ktorí vybojovali víťazstvá.

Ale oni, neustále, nakoniec prišla jedna vec zvaná smrť, ktorá ich zobrala, vidíte, navzdory všetkému. Oni išli rovno napred, vidíte, stále bojovali, zomierali; bojovali, zomierali; vyhrávali víťazstvá, zomierali; vyhrávali víťazstvá, zomierali.

Ale vidíte, po tom všetkom, človek nebol učený na to, aby zomrel. Človek bol učený na to, aby žil. A bez ohľadu na to, koľko úspechov dosiahol, on stále zomieral, stále tak isto. A on išiel do hrobu, oni ho pochovali a to to urovnalo. Oni tam označili jeho hrob náhrobným kameňom a jeho hrobku a to bol koniec toho. Smrť ho pohltila. Veľkého Mojžiša, veľkého Józua, veľkých prorokov Biblie, takmer každého z nich, okrem asi dvoch alebo troch, my vieme, kde sú ich hroby, kde ich oni označili. Smrť ich pohltila a zobrala ich rovno ďalej. Vidíte?

77 Ale jedného dňa, prišiel boj, zostúpil tam ten hlavný bojovník Ježiš Kristus, Syn Boží. A tam bola Veľká noc. To bol skutočný deň „V“, potom čo Ježiš bojoval a premohol. On bojoval proti každému nepriateľovi, proti ktorému mal bojovať.

Tá prvá vec, keď sa On narodil, narodil sa s nečistým menom, od začiatku, medzi ľuďmi, ako nelegitímne dieťa. On sa cez to prebojoval. „Mária, ktorá mala toto dieťa od Jozefa, bez toho, aby boli zobratí.“ On prišiel medzi tie deti s určitým menom. Ale vo Svojom srdci On vedel, že

veľkých, takýchto dní, mnohé a veľké vojny.

47 Ale viete, po celý čas, tam kde bojovali takým druhom boja, boli tiež Boží veriaci ľudia, ktorí tiež mali veľké dni „V“. O, áno! Boli tam na oboch stranách, kde tie ďalekohľady zaostrovali a išli na tú telesnú stranu s dňami „V“; a tiež kde zaostrovali do Slova v Písme, a to niekedy prináša iné dni „V“.

Mali sme mnoho z tých veľkých bojov proti nášmu nepriateľovi. A Boh tu mal veľkých mužov, ktorí stáli na fronte, ktorí boli schopní zajať skrze Ducha Božieho mysle ľudí, a uvrhnúť ich do Kráľovstva Božieho a vyjsť víťazne.

Bojujeme o to každý deň. Každý kresťan bojuje nejaký boj, každý deň. Sme v boji práve teraz, ktorý v nás stále prebieha, medzi dobrým a zlým. „Prijmeme To? Čo urobíme? Pokloníme sa tomu svetu? Vzdáme sa tejto myšlienky, ktorú máme?

48 Ak to vidíme, zaostujeme to. Vezmite to od Genesis do Zjavenia. Ona je TAK HOVORÍ PÁN, zakaždým, rovno tam. Nemôžeme To vzdať. Nemôžeme robiť kompromisy s tým zvyškom toho. Jednoducho to nemôžeme robiť. Musíme zostať tu. To je všetko. Bez ohľadu na to, aký veľký je nepriateľ a akú veľkú mašinériu má proti nám, a koľko má organizácií, a koľko toho a toho alebo niečoho iného. My sme jednako pootočili toto zaostrenie Božieho Slova, až sme našli, že tam je jedna vec a to je Krv Ježiša Krista. A On je ten istý včera, dnes a naveky.

Preto to nerobí žiaden rozdiel bez ohľadu na to, čo niekto iný hovorí. Oni hovoria, „Dni zázakov pominuli. Nie je niečo také ako Božské uzdravovanie. Nie je žiaden krst Duchom Svätým. A krst na Meno Ježiša Krista, to bolo len pre učeníkov.“ A všetky tieto veci, oni sa ich pokúšajú z toho rozostrieť. Stále, ono sa to zaostuje rovno naspäť do Slova, a nikto nemôže povedať, že to tam nie je. Je to tak.

49 Tak, my sme v boji. A Boží hrdinovia majú vždy boj.

A ty, malá cirkev, pamätajte si to tu, vy ste časťou tej jednotky. Vy ste základňou, ktorá je tu. Aby ste vedeli, čo je základňa. Mali by ste to vedieť skrze to, že niečo je z toho rovno tu skrze vás. Tak, vy ste tu základňou, na mieste, aby ste držali zástavy, aby ste robili to, čo je správne, aby ste stále prehlasovali, že Ježiš Kristus je jedinou nádejou sveta; nie Metodistická cirkev, Baptistická cirkev, Presbyteriánska myšlienka, Katolícka alebo Židovská, alebo čokoľvek to môže byť; rasa, klan, alebo farba. To nie je to. To je Ježiš Kristus. Vidíte? On je Tým. On je náš Víťaz. On je Tým. On je ten Hlavný Kapitán toho hnutia. Toto sú jeho príkazy. My musíme vykonať príkazy. Ako by ste kedy mohli...

Niektorí z vás chlapcov ste slúžili vo vojne. Ako by ste kedy mohli...

Ten kapitán dá rozkaz a vy by ste sa otočili a robili niečo opačne, prečo, vy by ste priviedli do zmätku celú armádu. Je to tak. Vy to uvrhnete do vzbury. Musíte vykonať rozkazy. Ten jediný spôsob, ako to môžete urobiť, je zamerať sa na to, a uvidieť ten význam, o čom to všetko je. No dobre.

50 Mali sme veľa veľkých bojov, duchovných bojov. Mnoho veľkých dní „V“, ktoré mala cirkev; mám na mysli tú cirkev, telo Kristovo. Nehovorím teraz o systéme organizácie. Hovorím o tele Kristovom. To telo veriacich, dolu počas tých vekov, ktoré malo veľa veľkých dní „V“.

My hovoríme o tom, že sme mali niekoľko vojen, vojen a chýrov o vojnách a dní „V“ a dní „V“ a dní „V“. A to sa nakoniec zakončí v tom veľkom boji Armagedon. To bude ten posledný z toho. Keď ona príde do boja Armagedon, to vybaví celú tú vec. Práve pred veľkým Milénium, Armagedon vyčistí tú zem. Ona sa znova očisťuje s týmto atómovým výbuchom a vulkanický prach a tá vec pohltí túto nasiaknutú krv ľudí a na zemi, a hriech a zločin. Ona sa prepadne pod zem a ten vulkán to znovu rozotrie a obnoví a očistí zem pre veľké Milénium. On očisťuje Svoju cirkev v tom čase pre ľudí, aby tu žili. Amen. Poviem, že to mám rád. Tak veru. Prichádza čas, keď to bude veľké.

51 No, veľké dni „V“, rozmýšľame o tom čase. Poďme len nazad. Máme teraz zopár minút, aby sme rozmýšľali o tých bojovníkoch. Poďme nazad a rozmýšľajme o jednom z tých... Mohli by sme ísť cestou nazad. Ale poďme len nazad až ku Mojžišovi. Mojžiš mal taký čas, že išiel do veľkého boja, pretože cirkev sama v sebe mala dlho zabudnuté víťazstvo.

To je to, čo sa deje s cirkvou dnes. My sme príliš dlho zabúdali, že Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes a naveky. Zabudli sme, že Boh je Uzdraviteľ, ktorý môže uzdraviť chorého. Zabudli sme, že krst Duchom Svätým bol vyliaty na učeníkov a je dávaný z generácie na generáciu, pre každého, ktokoľvek by mohol prísť. My sme to dávno, dávno zabudli.

52 Tak zabudol Izrael. Oni sa uspokojili dolu v Egypte a stali sa otrokmi.

A teraz tu bol Mojžiš, ktorý ide dolu, vo svojej vlastnej intelektuálnej záležitosti, ku intelektuálnemu úspechu, aby sa pokúsil, a pod vojenskou silou vyviedol Izrael a zlyhal pri tom.

Ale len Slovo od Boha, na zadnej strane púšte priviedlo znova celú tú vec do varu. Čo sa stalo Mojžišovi? On zaostril svoj ďalekohľad. To nebol jediný Boží zámer, aby sa tam oženil s týmto krásnym tmavým Etiópskym dievčaťom a aby sa usadil a mal deti a pásol ovce svojho svokra. Ale jeho misiou bolo vyslobodiť deti Božie zpod toho otroctva. To bolo jeho poverenie. To bolo to, kvôli čomu sa on narodil.

A každý jeden z nás sa pre niečo narodil. Nie sme tu postavení pre nič za nič. To sa nikdy nestalo, aby ten vrch tam len tak bol. Ten strom tam

72 To, čo cirkev potrebuje spraviť, je urobiť tak, ako to Jákob urobil, modliť sa, až obdržíte deň „V“. A je to tak, Jákob mal zápasnícku spoločnosť. On zápasil po celú noc s Pánom, ale on povedal, „Nenechám Ťa odísť, kým nedosiahnem toto víťazstvo.“ A potom asi tak na svitaní, raz ráno, on mal deň „V“. On viac nekráča tak isto. Ale na tejto strane, on bol veľký, silný, ustráchaný člen cirkvi. Ale na druhej strane bol malým, krivajúcim kňazom, alebo skôr kniežaťom; malým krivajúcim kniežaťom, s dostatočnou odvahou bojovať proti celej armáde.

Ezav povedal, „Ja ti zriadim armádu.“

On povedal, „Nepotrebujem ju.“ On mal deň „V“.

My nepotrebujeme ich organizácie. Nepotrebujeme tie veci toho sveta. Nepotrebujeme sa zhodovať vo veciach toho sveta. My sme mali deň „V“. Jedného dňa sme zápasili, alebo jednej noci.

73 Ó, ako si pamätám ten zápas, keď som musel zomrieť samému sebe. Ale tam nadišiel deň „V“, keď som obdržal to víťazstvo, potom sa Božie Slovo stalo jasným. Baptistická cirkev už neznamena pre mňa viac než hociktorá iná cirkev. Je to tak. Ja som mal deň „V“. Božie Slovo má pravdu.

Dr.Davis povedal, „Staneš sa svätým povalačom.“

Povedal som, „Svätý povalač alebo nie svätý povalač!“

Hore, dolu tam v Green's Mill, bol som tam celú noc na modlitbe, až kým tam vošiel ten anjel Pánov v to ráno, to Svetlo. Povedal...Čo? Ja som sa snažil zbaviť tej samotnej veci, ktorú mi Boh dal, aby som s ňou bojoval, tie videnia, zatiaľ čo mi oni vraveli, že to bolo z diabla. Potom On prišiel, povedal mi, odkázal ma naspäť do Písem, „Nehovorili oni to isté o Synovi Božom, a tak ďalej? Mal som deň „V“. Nič viac mi nebolo treba hovoriť. Išiel som na polia a okolo a okolo sveta. Deň „V“!

Vidíte, Jákob mal tento deň „V“. On zápasil celú noc. Ale keď začalo svitať, to bol pre neho deň „V“.

74 Všetky tieto veľké víťazstvá a veci! Hovorme o týchto veciach, žiadne miesto zastavenia, však že? Všetky tieto veľké víťazstvá boli ohromné. Ceníme si každé jedno z nich. To boli všetko veľké víťazstvá. Veľké vojnové víťazstvá a veľké víťazstvá duchovných vojen a tak ďalej, to bolo ohromné. Ale, všimnite si, ani jedno z nich nebolo trváce. Vidíte? My máme veľké víťazstvo, dočasne. No, my len...

Zisťujeme tu, pred nedávnom, keď sme išli do vojny s Japonskom. V našom vlastnom dome bola malá hračka. Nieкто nám dal malú, och, takú ozdobu, viete, malú ako bábika. A to malo na sebe „Made in Japan.“ Ten človek to hodil na zem a rozlámal to. Vidíte? A vy ste mohli povedať „Made

premohol, tiež.

Trochu neskôr, vezmeme to „semeno Abraháma“ tam. V poriadku. Čo spôsobil...

Pochybnosti opustili Abraháma. Keď on počul skutočné Slovo, pochybnosti odišli. Keď on videl Boha potvrdzovať to Slovo, pochybnosti odišli. Láska sa postavila na ich miesto. „Ja viem, že ty Ma miluješ Abrahám. Ty ani trochu vo Mňa nepochybujes. Požiadal som ťa, aby si zničil ten samotný dôkaz, ktorý som ti dal. Dal som ti dôkaz, potom som ťa požiadal, aby si ho zničil. A ty ma tak miluješ, že držíš Moje Slovo bez ohľadu na to, čo to je.“ Amen. To bol skutočný deň „V“ pre Boha. Vidíte?

70 Jákob raz mal deň „V“. On bol vystrašený z toho, že mal ísť späť ku svojmu bratovi, pretože vykonal zlo. Ale jednako ho Duch Svätý začal varovať v jeho srdci, „Vráť sa naspäť do svojej domoviny, odkiaľ si vyšiel. Vyšiel si z domoviny. Vykonal si tam zlo, tak Ja ťa posielam späť.“ A keď sa priblížil, dostal sa... Iste, pravdaže.

To je to, kvôli čomu ide diabol za nami. Vidíte? To je to, prečo diabol ide po neveste, po cirkvi, tak, teraz sa to dostáva bližšie ku dňu V. Je to tak. Ona sa dostáva naozaj blízko. To je, keď ten nepriateľ robí to svoje najhoršie, aby ju naviedol na inú cestu. Biblia povedala, „Beda tej zemi, pretože diabol je ako revúci lev, v tých posledných dňoch, chodí dookola, aby zožral to, čo chce, vidíte. Beda im, tie prenasledovania a veci sa udejú.“ Držte sa rovno Toho. Nehýbte sa napravo ani naľavo. Stojte rovno so Slovom. Boh tak povedal. To vykoná tú vec.

71 Jákob, ktorý túžil vo svojom srdci, všetko sa zdalo, že je zlé. On chcel ísť naspäť domov. Duch Svätý ho viedol. On dal sľub Bohu. Musel ísť do Bétela, aby zaplatil tie desiatky a tak. A tu, na svojej ceste späť, nachádza Ezava, svojho znepriateleného brata, ktorý bol práve na druhej strane rieky, ako čaká na neho s armádou. Tak, Jákob bol zbabelec, jednako mal požehnanie Božie. Boh zaslúbil, že ho bude žehnať. On mal právo prvorodenstva. Amen.

Čo za typ cirkvi dneška, s krstom Ducha Svätého, so zaslúbením Božieho Slova, aby sa vyplnilo, pretože vy sa stávate časťou Slova, to prvorodenstvo.

A Jákob mal to prvorodenstvo. Amen. On mal... Jeho brat sa o to nestaral. A on mal to prvorodenstvo, pretože jeho brat mu ho predal za zmes hustej polievky.

A tak tá svetová cirkev dneška predala svoje právo prvorodenstva.

A vďaka Bohu, že my To máme. Áno. My to máme. Na čo by sme sa starali o zjednotenie cirkví a Ligu národov a všetky tieto ďalšie veci, pokiaľ máte to právo prvorodenstva?

bol umiestnený za nejakým účelom. Všetko je za nejakým účelom. To musí slúžiť. A my sme tu za nejakým účelom. Možno to je vydať svedectvo jednej osobe a aby ona bola spasená, a môže z neho byť kazateľ, ktorý pošle milión duší ku Kristovi.

53 Pozrite na obrátenie Dwighta Moodyho a mnohých ďalších. Vidíte? Len jedna malá žena s... Malá žena, ktorá bola práčkou, s posolstvom na jej srdci, aby urobila niečo pre Boha, a ona prenajala starú maštal' a primála nejakého kazateľa, aby prišiel dolu a kázal. A nikto okrem jedného mladého chlapca s jeho spustenými vlasmi na krku, s trakmi jeho otca, išiel tam a kľakol dolu pri oltári toho večera. Dwight Moody, ktorý poslal pol milióna duší ku Ježišovi Kristovi. Vidíte? Tá žena mala niečo do vykonania. Ona... To bolo za nejakým účelom. Ona bola stvorená, aby bola práčkou za nejakým účelom.

Nepohrdajte tým, kde vás Boh má. Ale slúžte svojmu účelu. Prichádza veľký deň Víťazstva, v jednom z týchto dní, kde sa ten boj zakončí.

54 No všimnite si. Mojžiš išiel tam dolu po tom, čo zaostril svoj ďalekohľad a uvidel, že to bol Boží program, ktorý mal on vykonať. On išiel tam dolu. On tvrdo bojoval. Mal veľa veľkých bojov. Ale jeden z jeho veľkých bojov, ktoré zakúsil, rád by som o tom povedal. Keď on dosiahol, skrze ukázanie znakov a divov, skrze rôzne veci, ktoré mu Boh ukázal, aby hovoril Slovo, a to aby sa zmaterializovalo a uskutočnilo.

Tú istú vec máme dnes, vypovedať Slovo nad chorými, [Brat Branham luskol prstom—vyd.] a pozorovať to uzdravenie a robiť tieto ďalšie veci, ktoré Božie Slovo vypovedalo skrze ľudské ústa. „Poviete tomuto vrchu, ‘Pohň sa,‘ a nebudete pochybovať, ale budete veriť, že to, čo ste povedali, sa stane, môžete mať to, čo ste povedali.“ Ježiš tak povedal. No, my to veríme a držíme sa toho, a veríme tomu.

A teraz, Mojžiš to vykonal. A prišiel tam dolu a Boh potvrdil, že je s ním. Ale potom, čo ho celkom dostal, Boh...

55 Zdá sa, že kresťanský život, ak človek nie je absolútne sústredený na Krista, kresťanský život, zdá sa, že je v tom tak veľa sklamaní. Ale tie sklamania sú Božou vôľou, ktorá sa deje pre nás. No, to sa nezdá, že by to tak bolo, ale to je ten spôsob, ktorým Boh činí veci. On necháva, že narazíme na riek, aby videl, čo spravíme.

Mojžiš viedol deti Izraela rovno na ceste ich povinností a Faraónova armáda bola za ním, a prach kypel od polmiliónovej armády. A tu boli dva milióny bezradných Židov, ktorí nemali nič, stáli tam, muži, ženy, deti a tak ďalej. A to Červené more ho odseklo. To Mŕtve more ho odseklo. On... Nebolo tam miesta, kde ísť. Vidíte? Ale Mojžiš mal deň „V“, potom, ako sa premodlil. On išiel, začal kričať ku Pánovi.

A Pán povedal, „Prečo kričíš ku Mne? Poveril som ťa, aby si to urobil. Hovor ku tým deťom, aby išli ďalej v línii svojich povinností.“ Amen. Tu to máte. „Nekrič ku Mne. Si poverený, aby si previedol tých ľudí na druhú stranu. Len hovor ku nim, aby išli napred, stoj rovno na ceste povinnosti.“ Amen.

Aké povzbudenie by to malo byť pre chorú osobu! Aké povzbudenie by to malo byť pre odpadlíka! Obráťte sa a začnite znova. Stojte v línii svojich povinností. To je Božia záležitosť, aby otvoril Červené More. To je Božia práca. Ty len prehovor a pohnite sa napred. To je všetko, čo musíte urobiť.

56 A Mojžiš, ten veľký deň „V“, bol tam dolu pri tom mori. Ó, aký deň „V“ to bol pre Mojžiša, pre deti Izraela, ktoré poslúchli hlas svojho proroka, keď oni prehovorili a išli napred. Mojžiš povedal, „Videli ste už desať zázrakov a stále pochybujete.“ A on začal kráčať ku tomu moru s palicou vo svojej ruke. A Boh poslal cez noc vietor a odfúkol to more z jednej strany na druhú, a oni prešli po suchej zemi, deň „V“.

Pozrite sa sem. Oni zastali, dokonca náš dnešný text hovorí, že, „Oni zastali a spievali pieseň Mojžišovu, na mori zo skla, ktoré bolo zmiešané s ohňom.“ Vidíte? Vidíte? Oni spievali. A Mojžiš, keď on prešiel na druhú stranu, a on nevedel čo robiť. A on prešiel... Tu prichádza Faraónova armáda, snažiac sa napodobniť tú vec, ktorú on urobil. Telesné porovnávanie! A čo sa stalo? To more sa zatvorilo a utopilo ich, každého jedného. A on videl tých mŕtvych pohoničov.

Miriam vzala tamburínu a išla po pobreží, hrala na túto tamburínu. A dcéry Izraela ju nasledovali, pokrikovali a hrali na tamburíny a tancovali. A Mojžiš spieval v Duchu. Ak to nie je starodávne zhromaždenie Ducha Svätého, tak som nikdy žiadne nevidel. [Prázdne miesto na páske—vyd.]

„Tých Egypťanov, na ktorých sa dnes dívate, nikdy viac ich už neuvidíte.“ Amen. Čo za deň! Je s tým koniec.

Jedného dňa príde iný deň „V“, tiež pre Kresťana. Je to tak.

57 Všimnite si, Józua mal tiež deň „V“ pri tej rieke. Józua mal deň „V“ pri Jerichu. Iste, že mal. Tam, kde on prechádzal, on mal deň „V“ najprv pri tej rieke. Tam je on v mesiaci apríl, Jordán bol zrejme míľu široký, pretože tam na horách sa topil sneh. A tá rieka sa tiahla po tých planinách.

A bezpochyby ten nepriateľ povedal, „Nuž, Boh je naozaj Generálom, či nie? Vedie Svoju armádu rovno sem v jarnom čase, keď je rieka vo svojom najhoršom stave, keď je najhorší čas prejsť cez ňu, a potom sem vedie Svoju armádu a prevádza ich na druhú stranu.“ Nie.

Boh dovoľuje, aby sa stali sklamania, aby ukázal víťazstvo. Ó, ak by sme to len mohli vidieť! Vidíte? Vy by ste len videli, že tieto veci, ktoré sa

upadnutú rasu! Dostaneme sa trochu do toho.

Všimnite si, deň „V“, Abrahámov deň „V“ bol na vrchu Jireh, kde Pán pre neho pripravil obeť namiesto jeho syna. Láska, vidíte, láska. Toho dňa Abrahám dokázal Bohu, bez tieňa pochybnosti, svoju vernosť. Abrahám dokázal Bohu svoju vieru v Neho, pretože on povedal, „Tohoto chlapca som dostal, keď som mal sto rokov, skrze to, že som veril zaslúbeniu. A On mi povedal, že ja som otcom národov. Ak On odo mňa žiada, aby som vzal jeho život. Boh je schopný ho vzbudiť z mŕtvych.“ Fjú! Ó! To by malo spraviť, že Presbyterián zakričí, či nie? Vidíte? „Ako mi On dal to zaslúbenie, a On mi teraz ukázal dôkaz toho. Amen. On mi to potvrdil, že On dodržiava Svoje Slovo.“

68 No, kde nás On dostal? Z akej špiny ma On dostal? Z čoho ste vyšli vy? Kde sú naše myšlienky dnes ráno? Ako On dokázal, že je medzi nami? Nie je žiadna pochybnosť ohľadom toho. Amen. A náš deň „V“ je istý. Musíme ho mať. Vidíte? On to potvrdil.

Abrahám hovorí, „On mi to potvrdil. Nemal som deti. Bol som starým mužom. Bol som sterilný a lono mojej ženy bolo mŕtve. A my sme boli... Ona mala šesťdesiatpäť a ja som mal sedemdesiatpäť, ale Boh povedal, 'Ja mu dám dieťa cez ňu.' To to vybavilo. To bolo všetko ohľadom toho.“ Abrahám hovorí, „Ja som tomu veril.“

Potom ho Boh uvrhol do dvadsaťpäťročnej skúšky. To pre Abraháma nič neznamenalo. On z toho vyšiel silnejší než bol na začiatku, stále dával chválu Bohu. Bezpochyby, Boh sa pozrel dolu a povedal, „Ó, aký služobník!“

Povedal, satan povedal, „Ó, áno.“

Povedal, „On...“

„Ale Ja dokážem, že on Ma miluje. Zober ho tam hore, na vrch toho kopca, znič ten samotný dôkaz. Vezmi ho tam hore.“

A Abrahám tam išiel, aby to urobil. Je to tak.

69 A Abrahám, keď išiel zobrať život svojho dieťaťa, Duch Svätý chytil jeho ruku, povedal, „Abrahám, zastav svoju ruku. Ja viem, že Ma miluješ.“ Amen.

To je ten druh osoby, ktorou ja chcem byť, milovať Boha bez ohľadu na to, čo sa deje. „Zadrž svoju ruku.“ Dáva vám skúšku tam, kde to je dokonca proti vášmu vlastnému mysleniu. Ale, pokiaľ Slovo povedalo tak, robte to jednako. Vidíte?

„Zadrž svoju ruku. Ja viem, že ty Ma miluješ, pretože si Mi neodoprel svojho jediného syna.“ Povedal, „Požehnanie, Ja ťa požehnám,“ povedal, „jeho semeno sa postaví v bráne nepriateľa, a on premôže.“ Ó! On

„Dovoľ mi ho raz mať.“ A povedal, „Ja, ja spôsobím, že Ti bude zlorečiť do Tvojej tváre.“ Povedal, „Ja len spôsobím, že ti bude zlorečiť.“

Boh povedal, „Je v твоjich rukách, ale nevezmi jeho život.“ Vidíte? Boh mal dôveru v Jóba. Amen.

65 Keď to vyzerá, že všetko ide zle, Boh ti dáva skúšku. On má v tebe dôveru. On ťa nemusí rozmaznávať. Ty nie si skleníková rastlina, hybrid. Ty si skutočným Kresťanom. Boh ti dáva test, aby videl, čo ohľadom toho urobíš. Amen. Niet divu, že Peter povedal, „Tieto skúšky ohňom, považujte si to za radosť. Je to pre vás vzácnejšie než zlato.“

A veľakrát my mrmleme a sme uplakaní, „Ó, dobre, ak ja len...“ No, dobre, to je niečo, čo ti dáva Boh, aby si to premohol. On vie, že to urobíš. On do teba položil Svoju dôveru.

66 A On veril Abrahámovi... Skôr, Abrahám veril Bohu. A Boh povedal, bezpochyby, povedal satanovi, „Môžem ti dokázať, že on Ma miluje.“ Povedal, „Ja som... On verí tomu zaslúbeniu, pretože Ja som mu to povedal.“ Tak on zobral svojho vlastného syna hore na vrch tej hory, zviazal jeho ruky za chrbtom toho dňa, ktorého Boh tak povedal.

Malý Izák mal podozrenie, viete. On povedal, Genesis 22, on povedal, „Otče?“

On povedal, „Tu som, môj synu.“

On povedal, „Tu je drevo a tu je oltár a všetko. Ale kde je baránok, vidíte, na obeť? On sa začal cítiť trochu smiešne. „O čom toto všetko je? My sme niečo vynechali.“

To nerobí žiaden rozdiel, čo si vy myslíte, že ste vynechali. Vy ste vynechali to obecenstvo so všetkým ďalším. „No, vy musíte mať svoje kartové večierky. Vy musíte robiť toto. Vy si musíte trochu vypiť. Vy ste to vynechali.“ Vy ste nič nevynechali. Chodte napred, poslúchajte Slovo. Vidíte? To je všetko, len poslúchajte Slovo. Vy ste nič nevynechali. Len poslúchajte Slovo.

On povedal, „Boh povedal, ‘Zober ho sem,’ a on by... Pod' sem na vrch tejto hory. Odo Mňa sa očakáva, aby som niečo urobil. Keď sa tam dostanem, ja to urobím.“

Tak on tam vyšiel a zviazal jeho ruky a položil ho na oltár, takto. Izák nikdy nešomral; poslušný, vidíte, typ na Krista. Potom, keď on vytiahol nôž zo svojho púzdra a vyhrnul si vlasy zo svojej tváre dozadu, aby vzal jeho život, to bol Abrahámov deň „V“; ó, keď on, testovaný do samej krajnosti, jeho jediného syna.

67 Tak, ak ste len duchovní, zoberte to do testu, keď Boh dal Svojho Vlastného, vidíte, deň „V“, ktorého On miloval. Boh tak miloval Adamovu

zdajú byť také pichľavé pre vás, a ktoré vás rozčuľujú, že to sú skúšky. To sú veci na zastavenie, aby ste zaostriili svoj ďalekohľad na Slovo Božie. A aby ste vypovedali Slovo a potom kráčali napred. To je všetko, čo s tým treba urobiť.

My sa dostávame do času, keď hovoríme, „Bože, ja neviem, čo robiť. Ja som proti tomu.“

Vypovedz to slovo, „Pane, ja verím.“ A len začni kráčať napred. Boh otvára to more. Ty len kráčaj ďalej. Rozumiete?

58 No, nachádzame, že Józua, rovno v tom čase, on sa modlil. A Pán mu povedal, čo sa stane. A on mal deň „V“. On premohol. Potom, keď on premohol tú riekku a dostal sa na druhú stranu, čo on urobil?

On položil tú archu, v ktorej bolo to Slovo. On to položil ako prvé. Potom speváci, a tak ďalej, išli za tým. Ale archa išla napred ako prvá.

Keď Izrael išiel do boja, tá prvá vec, ktorá išla, boli speváci. A speváci vyšli a spievali. Potom oni trúbili na trúby a tak ďalej. Potom sa pohla archa. Potom, keď sa archa pohla, potom oni tú archu položili a ten boj sa začal.

Všimnite si. Ale teraz, v tomto, keď Jozua vzal najprv Slovo a umiestnil najprv Slovo, on to prešiel.

A Boh mu povedal, „Ako som bol s Mojžišom, tak budem s tebou. Nesklamem ťa. Budem s tebou. Nikto pred tebou neobstojí po všetky dni tvojho života. Ja budem rovno tam. Neboj sa toho, čo sa má stať. Ja budem rovno tam.“ Potom čo s takýmto poverením, čo iné mohol Józua urobiť, ak nie položiť Slovo ako prvé. A to priviedlo deň „V“. Ó, to muselo prísť. To je všetko.

59 On najprv položil Slovo a čo sa stalo? Najprv išla do vody archa. Keď sa toto udialo, to more sa otvorilo, skôr tá rieka, a oni prešli na druhú stranu.

Potom čo on urobil, potom ako sa dostal tam na druhú stranu? Čo bola tá ďalšia vec, ktorá sa stala, keď sa on dostal na druhú stranu? Potom on zistil, že oni všetci sa opevnili, pretože sa ho báli, keď prešiel na druhú stranu.

Ale on jedného dňa stretol toho Hlavného Kapitána. A mal ďalší deň „V“. On mu presne povedal, čo má robiť, a múry Jericha spadli. Ako to on urobí?

Ten telesný človek sa tam díva cez ten ďalekohľad a hovorí, „Nuž tu, Ty si ma priviedol sem a tu som. Pozri sa na tú opozíciu. No, oni sú všetci vo vnútri so svojimi prakmi. Ak sa priblížime ku tým múrom, beda nám. Oni tam majú naukladané kamene a tie veľké praky. Oni majú luky. Majú

tam všetko. A oni len..." Ale vidíte, Józua umiestnil Boha najprv. A keď to urobil...

To nie je na tom, ako vy sa tam dostanete. To je na Bohu. Len sa hýbte napred, nasledujte Slovo.

On povedal, „Pochodujte dookola sedem dní. A na siedmy deň pochodujte sedem krát. Na... Pri tom poslednom obchádzaní trúbte na trúbu." Boh má miesto, z ktorého berie preč to telesné. A to duchovné tam vošlo a tie múry padli. A oni tam rovno išli a zabrali tú vec. Tak veru. Boh mal vtedy deň „V“.

60 Abrahám mal deň „V“, potom ako mal tak dlho zaslúbené dieťa, Boh ho testoval kvôli jeho láske a vernosti; ktorého sme semenom, ak veríme Bohu.

A Abrahám mal deň „V“. Kedy to bolo? Toho dňa, v ktorom opustil zem planín Šineára? Nie celkom. On prešiel na druhú stranu, je to tak, Eufrates, a prešiel na tú druhú stranu, aby tam putoval. To bol dobrý deň. To bolo stále tak trochu...

Ale jeho hlavný deň „V“ bol na vrchu Jireh, keď on tam vyšiel toho dňa, keď mu Boh dáva ten záverečný test. Keď on mal svojho jediného syna. Povedal, „No, Abrahám, vezmi ho tam na ten vrch a obetuj ho ako obeť. Ja som ťa učinil otcom národov. Tu je tá jediná vec, ktorú ty máš, aby som ťa učinil 'otcom národov', je skrze tohto syna. Chcem, aby si ho zabil." Ó, vidíte to? „Znič všetko. Znič ten samotný zámer. Tu stojíš, Abrahám, máš teraz asi stoštrnásť, stopäťnásť rokov. A dvadsaťpäť rokov si čakal na to dieťa. A teraz ten chlapec má päťnásť alebo šesťnásť rokov. A Ja chcem, aby si ho zobral a zabil ho, tak aby som ťa mohol učiniť otcom národov." Ó! Áno.

61 Abrahám sa nikdy nepohol. On sa nezachvel nad Slovom Božím. Povedal, „Áno, Pane. Tu ja idem." Nazbieral drevo a zobral Izáka rovno na vrch tej hory, presne v poslušnosti. Prečo? On postavil prikázanie Božie na prvé miesto. Ako on bude otcom národov, keď má len jedného syna a teraz už má vyše sto rokov? Ako to on dokáže? Pretože, toto, on povedal, „Ja..." On si uvedomil, že ak Boh bol schopný mu dať Izáka ako jedného z mŕtvych, On ho tiež mohol znovu vzkriesiť z mŕtvych.

Tak priatelia, ten Boh, ktorý nás vzkriesil z vecí toho sveta a z porušenia toho sveta, či nám nemôže oveľa viac dať večný život a umiestniť nás v zemi, kde nie je žiadna smrť? Vidíte? My sa dívame na tieto malé skúšky a myslíme si, že ony sú niečím. Ony nie sú ničím, len malými časmi testovania. Vidíte? Boh testoval Abraháma, ale kedy on mal svoj deň „V“, to bolo, keď on išiel tam hore v poslušnosti Slovu.

62 Ako oni vravia dnes, „Ja viem." Počul som pred chvíľou jedného

kazateľa čítať Skutky 2:38, ale on to minul, vidíte. On povedal, „A Peter povedal, že oni musia byť pokrstení, a potom príjmu Svätého Ducha," zlyhal v tom, aby čítal ten zvyšok Toho. Prečo? Vidíte, organizácie bojujú proti tej samotnej Veci. No, rozumiete tomu? Vidíte? Prečo to robíte? Čo spôsobuje, že obchádzate tieto Veci?

Ak Biblia To hovorí, aby ste To čítali práve tým spôsobom, ktorým To ona hovorí, a aby ste hovorili tú istú vec, ktorú hovorí Biblia. To je vtedy, keď máte správne zaostrené, vidíte, chodte naspäť do toho, čo povedalo Slovo.

Tak my zisťujeme, že oni majú svoj... vy ste mimo toho zaostrenia tam.

63 No, Abrahám mal správne zaostrené, pretože Boh povedal, „Ja ťa učiním otcom národov," keď on mal sedemdesiatpäť rokov a Sára šesťdesiatpäť.

A on veril Bohu. Čo on urobil? On zaostřil na to, čo bolo TAK HOVORÍ PÁN. On kráčal deň za dňom. Rok za rokom, on kráčal, vyznávajúc, „Všetko, čo je v protiklade ku Tomu, nie je správne. Nie veru. To musí byť tak. Boh tak povedal."

Predstavujem si niektorých z jeho nepriateľov, ako chodia okolo a hovoria, „Otče národov, koľko máš teraz detí?"

„To nerobí žiaden rozdiel, koľko ich teraz mám. Ja som otec národov. To je všetko."

„Ako to vieš?"

„Boh tak povedal. Tým je to vybavené. To je všetko. Boh to povedal, a tým je to vybavené."

Tak Abrahám išiel ďalej. A nakoniec prišiel do toho... potom, vidíte, súc verný; vernejší, viac vyskúšaný. Vidíte? Tak, On ho priviedol rovno nazad.

64 No, pamätajte. Keď.. Boh vás počíta za hodných, keď prechádzate skúškou, to ukazuje, že milosť Božia našla, že vy ste našli záľubu u Boha a Boh verí, že vy obстоjíte v tom teste. Pamätáte sa, že On urobil tú istú vec cez Jóba.

Satan povedal, „Ó, áno, videl som Jóba tam dolu." Povedal, „On nie je..."

Boh povedal, „On je dokonalý služobník. Na zemi nie je nikto ako on. Nie je nikto taký ako Jób. On je dokonalý muž. No, on je Moja pýcha a radosť."

Satan povedal, „Ó, iste. On dostáva všetko, o čo prosí." Povedal,